

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази по погребим, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Оглашава по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-11 за огласе 101-11
1-30 1-931

Среда, 28. јун 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 25

ГОД. XVII

Цена овом броју је 80.— дина. — Претплата за 1961. годину износи 2.000.— дина, а за иностранство 3.000.— динара — Редакција: Улица Краљевина Марка бр. 9. Пошт. факс 26 — Телефони: централа 28-010 и 28-017, Администрација 26-276. Опељење продаје 22-619.

434.

На основу чл. 23, 46. и 51. Закона о доприносима из личног дохотка радника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61), тачке 1. став 3, тачке 3. став 2. и тачке 14. Одлуке о стопима доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ“, 17/59, 27/60, 44/60 и 8/61), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, а по претходно прибављеном мишљењу Савезног завода за социјално осигурање, савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

П РА В И Л Н И К О ОБРАЧУНАВАЊУ И ПЛАЊАЊУ ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

1. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Одредбе овог правилника односе се на све исплатиоце личних доходака из радног односа и личних доходака изједначених са личним доходцима из радног односа. Одредбе овог правилника односе се и на примаоце личних доходака из радног односа и личних доходака изједначених са личним доходцима из радног односа, ако су они по одредбама Закона о доприносима из личног дохотка радника (у даљем тексту: Закон) и других прописа дужни сами обрачунавати и уплаћивати доприносе из тих личних доходака.

Члан 2.

Под личним дохотком из радног односа подразумева се свако редовно и повремено примање радника и службеника из сталног (редовног) и привременог радног односа са исплатиоцем тог дохотка, или допунског односно хонорарног рада, остварено у редовном или прековременом раду, као и свако примање које је Законом или прописима донетим на основу Закона изједначено са личним дохотком из радног односа (у даљем тексту: лични доходак из радног односа), без обзира на изворе средстава из којих се исплаћује лични доходак из радног односа.

Под оствареним личним дохотком из радног односа подразумева се лични доходак из става 1. овог члана, који је раднику исплаћен или стављен у депозит у његову корист, ако му исплата из било ког разлога није извршена у року у коме је она извршена другим радницима.

Личним дохотком из радног односа, по одредбама става 1. овог члана, не сматрају се примања наведена у члану 17. Закона.

Члан 3.

Под исплатиоцем личног дохотка из радног односа, у смислу члана 2. овог правилника, подразумевају се привредне, задружне и друштвене организације, друштва и удружења, државни органи и установе, самосталне установе, приватни послодавци и сва друга лица (друштвена правна и грађанска

правна лица и грађани) који појединим грађанима исплаћују личне дохотке из радног односа.

Члан 4.

Под једним исплатиоцем личног дохотка из радног односа, у смислу чл. 18. и 19. Закона, подразумевају се:

1) привредна организација као целина, без обзира на број погонских, пословних и других јединица. Изузетно, погонске и пословне јединице са самосталним обрачуном, секције железничког транспортног предузећа са самосталним обрачуном и погони поштанско-телеграфско-телефонских предузећа, сматрају се посебним исплатиоцима личних доходака;

2) државни представнички орган и орган управе, државна установа и свака друга организациона јединица чији је старешина овлашћен да врши одређена права наредбодавца по личним расходима;

3) самостална установа;

4) задружни савези: основни задружни савез, задружни савез аутономне јединице, републички задружни савез и Главни савез земљорадничких задруга Југославије;

5) друштвене организације и њихове организационе јединице (на пример: општински одбор Друштва пријатеља деце, срески одбор Социјалистичког савеза радног народа Југославије, градски одбор Југословенског црвеног крста, синдикална подружница у једном предузећу или у једној установи, фудбалски клуб боксерски клуб, шаховски клуб, основна организациона јединица Савеза комуниста Југославије, удружење књижевника итд.);

6) кућни савет и стамбена заједница;

7) пословне јединице Народне банке и других банака (филијала Народне банке, филијала Југословенске банке за спољну трговину и др.), пословна јединица Државног осигуравајућег завода, организациона јединица завода за социјално осигурање (општинска филијала, срески завод итд.);

8) коморе, савези комора и савети грана;

9) приватни послодавац (занатлија, адвокат, домаћинство, пословна јединица страног предузећа и сл.).

Члан 5.

Под доприносом из личног дохотка из радног односа, у смислу овог правилника, подразумевају се редовни и посебни доприноси. Редовни доприноси су: допринос буџетима из личног дохотка и допринос за социјално осигурање по општим стопима. Посебни доприноси су: допунски (општински) допринос буџетима из личног дохотка и ванредни допринос буџетима из личног дохотка.

У доприносима буџетима из личног дохотка садржан је и допринос за друштвене фондове за школство — у висини одређеној посебним прописима.

Члан 6.

Из личног дохотка из радног односа из кога се обрачунава и плаћа допринос буџетима, обрачунава

се и плаћа допринос за социјално осигурање по општим стопама, ако није друкчије одређено важећим прописима, као и допунски допринос буџетима из личног дохотка, ако је прописан у смислу члана 12. Закона.

Члан 7.

Редовни доприноси из личног дохотка из радног односа обрачунавају се применом одређених стопа на сваки поједини износ исплаћеног личног дохотка из радног односа.

Ако је за обрачунавање редовних доприноса из личног дохотка одређена паушална основица, ти се доприноси обрачунавају применом одређених стопа на паушалну основицу уместо на стварно обрачунавати и исплаћени износ личног дохотка, ако прописима о паушалним основицама није друкчије одређено.

Ако су редовни доприноси из личног дохотка из радног односа установљени посебним прописима у паушалним износима, они се обрачунавају и плаћају у тим паушалним износима.

Допунски допринос буџетима из личног дохотка обрачунава се, по правилу, од основице коју чини обрачунати износ доприноса буџетима из личног дохотка. Ако се допринос буџетима из личног дохотка не обрачунава индивидуално из примања односно на примање појединог радника, основицу за обрачунавање допунског доприноса чини бруто или нето износ примања (члан 46).

Ванредни допринос буџетима из личног дохотка обрачунава се применом прописане стопе на основицу коју чини збир разлика између исплаћеног износа личног дохотка сваког појединог радника и износа личног дохотка тих радника на који се не плаћа овај допринос, сходно важећим прописима донетим на основу члана 13. став 10. Закона.

II. УТВРЂИВАЊЕ ОСНОВИЦА И ОБРАЧУНАВАЊЕ РЕДОВНИХ ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

A. Привредне организације

Члан 8.

Под привредним организацијама, у смислу овог правилника, подразумевају се: предузећа, радње, вадруте, пословна удружења, заједнице привредних организација које послују као привредне организације, као и установе и друге организације које по принципима привредног пословања редовно и трајно остварују доходак, ако савезним прописима није одређено да утврђују лични доходак и да обрачунавају доприносе из личног дохотка на начин на који то чине државни органи и установе.

Као привредне организације, у смислу овог правилника, сматрају се и режиски одбори организација из става 1. овог члана.

1. Утврђивање личног дохотка радника

Члан 9.

Под личним дохотком из радног односа, у смислу члана 2. став 1. овог правилника, оствареним у привредној организацији, подразумевају се нарочито:

1) лични доходи обрачунати по основима и мерилима утврђеним у правилнику о расподели личних доходака, и отпремнина која се даје по члану 307. Закона о радним односима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61);

2) хонорари;

3) накнаде уместо личних доходака које се дају за искоришћени и за неискоришћени годишњи одмор (члан 36. Закона о радним односима), накнада за време прекида рада, накнада за плаћено одсуство, накнада за време удаљења са рада и друге

накнаде личних доходака које падају на терет привредне организације, као и накнаде за време војне вежбе, предвојничке обуке, вежбе цивилне заштите и друге накнаде које се рефундирају од других исплатилаца, осим накнада по основу социјалног осигурања;

4) износи стране валуте које прима укрцано особље у речном и поморском саобраћају за време бављења пловног објекта ван граница Југославије односно ван прибрежног мора ФНРЈ, као и износи стране валуте који се исплаћују линијском особљу речног саобраћаја стационарном у иностранству, и то без обзира да ли су ти износи у висини у којој се, према посебним прописима, признају у материјалне трошкове привредне организације, или су изнад те висине;

5) примања у натури у стварима или услугама по основу радног односа, осим оних примања која се по посебним савезним прописима обавезно дају радницима. Вредност тих примања утврђује се у висини одређеној прописима надлежног органа. Ако прописима није одређена вредност неких примања у натури, у лични доходак се та примања уносе по набавној цени, а ако ствари које се дају у натури привредна организација сама производи односно ако сама врши услуге — по продајној цени. Ако такве ствари привредна организација не продаје — вредност се обрачунава по тржишној цени коју, према месним приликама, утврђује орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија;

6) накнаде због одвојеност живота од породице и теренски додаци, без обзира да ли су те накнаде односно додаци у висини у којој се, према посебним прописима, признају у материјалне трошкове привредне организације или су изнад те висине;

7) део дневница и део других накнада трошкова за службена путовања, који прелазе износе одређене прописима донетим по члану 17. став 2. Закона односно по члану 16. став 3. Закона о доприносу из дохотка привредних организација („Службени лист ФНРЈ“ бр. 8/61);

8) накнаде за рад уговорних поштара и уговорних сеоских поштоноша по Правилнику о регулисању радних односа са лицима која поштанску, телеграфску и телефонску службу врше на основу уговора („Службени лист ФНРЈ“, бр. 32/54 и 54/57);

9) део соедстава намењених за личне дохотке радника који привредна организација употребљује у корист радника у смислу члана 49. Закона.

Под личним дохотком из радног односа, у смислу члана 2. став 1. овог правилника, подразумевају се и примања из члана 16. Закона, која су по тим одредбама изједначена са личним дохотком из радног односа.

Под личним дохотком из радног односа сматрају се, у смислу овог правилника, и следећи издаци који се признају као материјални трошкови привредних организација по Наредби о материјалним и осталим трошковима пословања привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/61), и то:

1) плата страних радника на основу међународних споразума о размени, по посебним прописима које, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, доноси Секретаријат Савезног извршног већа за рад, и то до висине плате одговарајућег домаћег радника (тачка 5. под 8 поменуте наредбе), ако тим споразумом није друкчије одређено;

2) накнада у висини двомесечног личног дохотка исплаћена члановима посаде брода који је претрпео бродолом, у привредним организацијама поморске привреде и речног саобраћаја (тачка 5. под 12 поменуте наредбе);

3) накнада личног дохотка исплаћена лицима која се стручно оспособљавају или усавршавају у

земљи за потребе железничких транспортних предузећа или предузећа поштанско-телеграфско-телефонског саобраћаја; лични доходи лица запошљених на течајевима на којима се врши спремање и стручно оспособљавање и усавршавање кадрова за потребе Југословенских железница или Југословенских пошта, телеграфа и телефона (тачка 7. поменутих наредбе);

4) накнаде за рад у привременом радном односу у смислу одредаба чл. 160. до 165. Закона о радним односима (тачка 5. под 10 поменутих наредбе).

Осим издатака који се по ставу 3. овог члана сматрају личним доходима, остали издаци по поменутој наредби не сматрају се личним дохотком.

2. Редовни односно стални радни однос

Члан 10.

Под редовним односно сталним радним односом, у смислу одредаба овог правилника, подразумева се радни однос који се по одредбама члана 3. став 2. Закона о радним односима сматра редовним радним односом.

Члан 11.

Основицу редовних доприноса из личног дохотка из редовног односно сталног радног односа чини укупно примање из радног односа наведено у члану 9. овог правилника, које се исплаћује једном раднику по једном исплатном документу (платном списку, признаници, рачуну и сл.), без обзира на време у току једне календарске године на које се то примање односи.

Члан 12.

Из оствареног личног дохотка из редовног (сталног) радног односа обрачунавају се и плаћају редовни доприноси по следећим стопама, и то:

1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 15%;

2) допринос за социјално осигурање, осим из личног дохотка оствареног на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама, општим земљорадничким задругама и самосталним установама (у даљем тексту: пољопривредне организације) — по општој стопи од 22%;

3) допринос за социјално осигурање из личног дохотка оствареног на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама — по општој стопи од 20%.

Шта се сматра пољопривредном организацијом и пољопривредном делатношћу одређено је Наредбом о привредним организацијама и привредним делатностима које се сматрају пољопривредним („Службени лист ФНРЈ“, бр. 19/59).

Члан 13.

На нето износе аконтација личних доходака које се у току месеца исплаћују радницима (члан 59), осим из личног дохотка оствареног на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама, обрачунаваће се доприноси из члана 12. овог правилника по следећим стопама:

1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 23,81%;

2) допринос за социјално осигурање — по општој стопи од 34,92%.

На нето износе аконтација личних доходака које се у току месеца исплаћују радницима за рад на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама, доприноси из члана 12. овог правилника обрачунаваће се по следећим стопама:

1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 23,08%;

2) допринос за социјално осигурање — по општој стопи од 30,77%.

По стопама из ст. 1. и 2. овог члана обрачунаваће се редовни допринос из личног дохотка и на износ вишка дневница и трошкова за службена путовања и друга примања радника преко износа који се привредној организацији признају као материјални трошкови односно као трошкови пословања, као и на вредност давања у природи, ако је привредна организација одлучила да ти вишкови трошкова и дневница, односно вредност давања у природи, представљају за раднике нето износе.

По стопама из ст. 1. и 2. овог члана обрачунаваће се доприноси и на део средстава намењених за личне дохотке радника који привредна организација користи у сврхе наведене у члану 9. став 1. тачка 9. овог правилника.

Члан 14.

Из личног дохотка појединих радника могу се редовни доприноси из члана 12. став 1. тач. 1. и 2. овог правилника обрачунавати и по збиру стопа из тог члана (збирна стопа), који износи 37% (15%+22%). Од укупног збира свих редовних доприноса из личног дохотка, обрачунатих по збирној стопи, отпада на:

1) допринос буџетима из личног дохотка (1500 : 37) — — — — — 40,541%;

2) допринос за социјално осигурање (2200 : 37) — — — — — 59,459%.

Из личног дохотка појединих радника оствареног на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама могу се редовни доприноси из члана 12. став 1. тач. 1. и 3. овог правилника обрачунавати по збирној стопи, која износи 35% (15%+20%). Од укупног збира свих редовних доприноса из личног дохотка, обрачунатог по збирној стопи, отпада на:

1) допринос буџетима из личног дохотка (1500 : 35) — — — — — 42,857%;

2) допринос за социјално осигурање (2000 : 35) — — — — — 57,143%.

Ако је за исплатиоца личног дохотка који обрачунава редовне доприносе из личног дохотка по збирној стопи, прописан и допунски допринос буџетима из личног дохотка, треба стопу допунског доприноса прерачунати по члану 46. овог правилника и тако прерачунату додати збирној стопи. На пример, ако је прописан допунски допринос буџетима из личног дохотка по стопи од 5% од износа доприноса буџетима из личног дохотка, тој стопи одговара стопа од 0,75% која ће се додати стопи од 37%, и по њиховом збиру од 37,75% обрачунаваће се редовни доприноси из личног дохотка и допунски допринос буџетима из личног дохотка. У том случају од укупног збира свих доприноса отпада на:

1) допринос буџетима из личног дохотка (1500 : 37,75) — — — — — 39,735%;

2) допунски допринос буџетима из личног дохотка (75 : 37,75) — — — — — 1,987%;

3) допринос за социјално осигурање (2200 : 37,75) — — — — — 58,278%.

Ако се примењује збирна стопа од 35% за обрачунавање редовних доприноса из личног дохотка оствареног на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама, од укупног збира свих доприноса отпада на:

1) допринос буџетима из личног дохотка (1500 : 35,75) — — — — — 41,958%;

2) допунски допринос буџетима из личног дохотка (75 : 35,75) — — — — — 2,098%;

3) допринос за социјално осигурање (2000 : 35,75) — — — — — 55,944%.

Члан 15.

Из личног дохотка радника пољопривредних организација који врше пољопривредну и непољо-

привредну делатност, допринос за социјално осигурање обрачунава се по општој стопи од 20%, односно ако је примање у нето износу тај допринос се обрачунава на нето износ по општој стопи од 30,77%, а допринос буџетима по стопи од 15%, односно по стопи од 23,08% ако је примање у нето износу.

Члан 16.

Из личног дохотка радника у пољопривредним организацијама којима се због рада на пољопривредним и непољопривредним делатностима исплаћују лични доходи обрачунати и за једну и за другу делатност, обрачунавају се редовни доприноси из личног дохотка по стопама из чл. 12, 13. и 14. овог правилника, које се примењују зависно од тога да ли се ради о личним доходима оствареним на непољопривредним или на пољопривредним делатностима.

Члан 17.

Допринос за социјално осигурање из личног дохотка чланова рибарске задруге и рибара у рибарским задругама, радника — рибара рибарских привредних организација, обрачунава се и плаћа по стопи од 20% од паушалних основица из тачке 7. Наредбе о минималним и паушалним основицама и паушалним износима за обрачунавање и плаћање доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ“, бр. 3/61 и 16/61), без обзира на износ остварених личних доходака.

Члан 18.

Из личног дохотка чланова сељачких радних задруга који са задругом нису у редовном радном односу, не обрачунава се и не плаћа допринос за социјално осигурање.

Члан 19.

Из износа теренских додатака и накнада због одвојеног живота од породице који се по посебним прописима признају привредним организацијама у материјалне трошкове, обрачунава се и плаћа допринос буџетима из личног дохотка и допунски допринос буџетима ако је прописан.

Из вишка изнад износа из става 1. овог члана обрачунавају се и плаћају сви доприноси из личног дохотка из члана 12 овог правилника.

Члан 20.

Из личног дохотка југословенских држављана запошљених у иностранству код пословних јединица југословенских привредних организација или упућених на стручно усавршавање у иностранству, обрачунавају се и плаћају редовни доприноси из личног дохотка из радног односа по стопама из члана 12. овог правилника, и то само из износа личног дохотка који би имали да су на раду у Југославији.

Ако се у иностраној земљи у којој је радник запошљен плаћа на лични доходак из става 1. овог члана допринос или сличан порез, веће се из личног дохотка који би тај радник имао да је на раду у земљи обрачунати ни плаћати допринос буџетима из личног дохотка из радног односа, већ само допринос за социјално осигурање.

На разлику између личног дохотка оствареног у иностранству, обрачунатог по јединственом обрачунском курсу, и личног дохотка који би односни радник имао у Југославији, плаћа исплатилац личног дохотка само допринос за здравствено осигурање по посебној стопи од 6%, осим у случају кад је здравствено осигурање у иностранству обезбеђено у смислу члана 82. Закона о здравственом осигурању радника и службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 51/54).

Ако је раднику запошљеном у иностранству лични доходак одређен у иностраној валути у бруто

износу (тј. ако се из тог износа обустављају и дозначују у земљу доприноси из личног дохотка који би радник имао да је на раду у земљи), изналази се разлика из става 3. овог члана између тог износа који радник прима у иностранству, прерачунатог по јединственом обрачунском курсу, и бруто износа личног дохотка који би радник имао да је на раду у земљи. Ако је, међутим, раднику запошљеном у иностранству одређен нето износ личног дохотка у иностраној валути, а исплатилац у земљи исплаћује поред тога и износе доприноса из личног дохотка који би радник имао да је на раду у земљи, изналази се разлика из става 3. овог члана између тог нето износа личног дохотка у иностраној валути, прерачунатог по јединственом обрачунском курсу, и нето износа личног дохотка који би радник имао да је на раду у земљи. На пример, ако нето износ личног дохотка у иностраној валути износи 300 долара, а лични доходак који би такав радник имао у земљи износи 60.000 динара, разлика се обрачунава на следећи начин:

	Динара	Динара
1) лични доходак у иностранству прерачунат по јединственом обрачунском курсу (300 × 750) износи нето — — — — —		225.000
2) лични доходак у земљи износи бруто 60.000 динара, с тим што се од тога има одбити:		
а) допринос буџетима (15% од 60.000 динара) — — — — —	9.000	
б) допринос за социјално осигурање (22% од 60.000) — —	13.200	
в) свега доприноси (а+б) — —	22.200	
3) нето износ личног дохотка у земљи (2 минус 2 под в) —		<u>37.800</u>
4) разлика на коју се плаћа 6% доприноса за здравствено осигурање износи (1 минус 3) — —		<u>187.200</u>
5) 6% доприноса од износа под 4		<u>11.232</u>

Према томе, у изнетом примеру исплатилац личног дохотка уплаћује у земљи све редовне доприносе из личног дохотка (22.200 динара — под ред. бр. 2в) и 6% доприноса за здравствено осигурање на разлику између примања у иностранству и у земљи (11.232 динара — под ред. бр. 5).

Ако је радник, запошљен у иностранству, дужан да сам обрачунава и из својих средстава плаћа допринос за здравствено осигурање по ст. 1. до 5. овог члана, тај допринос се обрачунава на основицу утврђену по ставу 4. овог члана, и то применом стопе од 5,66% (која се примењује на основицу у којој је садржан и износ тог доприноса, а која одговара стопи од 6% која се примењује на нето износ).

Ако радник плаћа у иностранству порез на доходак, разлика за обрачунавање и плаћање доприноса за здравствено осигурање по посебној стопи од 6% (став 3. овог члана) изналази се онако као што је изнето у ставу 6. овог члана, тј. између нето примања у иностранству прерачунатог по јединственом обрачунском курсу и нето примања које би радник имао да је на раду у земљи.

Члан 21.

На награде ученика у привреди и ученика стручних школа са практичном обуком, на награде за рад студената и ученика средњих школа за време практичног рада у привредним организацијама и код других исплатилаца тих награда, као и на награде исплаћене страним студентима за време практичног рада на основу споразума о размени студената, не плаћа се допринос буџетима из личног дохотка, већ се плаћа само допринос за социјално

осигурање по стопи за здравствено осигурање из члана 57. овог правилника (пример под 1).

На награде из става 1. овог члана остварене за рад на пољопривредним делатностима у пољопривредним организацијама, обрачунава се и плаћа допринос за здравствено осигурање по стопи из члана 57. овог правилника (пример под 2).

3. Привремени радни однос

а) Привремени радни однос по чл. 160. до 165. Закона о радним односима

Члан 22.

Као примања из привременог радног односа предвиђеног у чл. 160. до 165. Закона о радним односима, сматрају се примања лица којима рад у радном односу није редовно и главно занимање, а та примања остваре за рад на пословима који се, према одредбама Упутства о спровођењу одредаба о привременом радном односу из Закона о радним односима („Службени лист ФНРЈ”, бр. 23/59), сматрају повременим пословима односно пословима на радним местима на којима нема потребе за пуним редовним радним временом.

Ако послове из става 1. овог члана врши лице коме је то једино и главно запошљење, остварено примање у погледу обрачунавања и плаћања доприноса буџетима из личног дохотка сматра се примањем из сталног а не из привременог радног односа. Писмену изјаву да му је то једино и главно запошљење даје исплатиоцу прималац личног дохотка.

Сматраће се да постоји једино и главно запошљење, у смислу става 2. овог члана, ако лице које врши послове из става 1. овог члана није у то време у редовном (сталном) радном односу ни са једним исплатиоцем личног дохотка.

Ако лица која примају пензију или инвалиднину врше послове из става 1. овог члана само код једног исплатиоца личног дохотка, сматраће се да им то примање потиче из јединог и главног запошљења, а ако остварују примања из привременог радног односа од више исплатилаца код којих се истовремено налазе у привременом радном односу, онда се у погледу обрачунавања и плаћања доприноса буџетима из личног дохотка примање остварено од исплатиоца са којим је најраније заснован привремени радни однос сматра као примање из редовног (сталног) радног односа, а примања од осталих исплатилаца сматрају се као примања из привременог радног односа.

Не сматра се, у смислу овог правилника, да су остварена у привременом радном односу примања лица која врше какву привредну (тековинску) или самосталну професионалну делатност и која се по том основу појављују као порески обвезници пореза на доходак, без обзира да ли услуга коју врше органу, установи, самосталној установи или привредној, задружној, друштвеној или другој организацији спада у делокруг њихове привредне (тековинске) делатности односно занимања или не.

Изузетно од одредбе става 5. овог члана, ако лица која за вршење одређене врсте делатности плаћају порез на доходак у сталном (паушалном) износу чине друге органе и организацијама из става 5. овог члана, а не услуге за које плаћају порез на доходак у сталном — паушалном износу, накнада коју примају за те услуге сматра се личним дохотком из привременог радног односа по ставу 1. овог члана или личним дохотком из допунског рада по члану 24. овог правилника.

Члан 23.

Из примања по члану 22. овог правилника, осим примања наведених у ставу 2. истог члана,

обрачунава се само допринос буџетима из личног дохотка по стопи од 26%. Ако је примање уговорено у нето износу, на тај износ исплатилац обрачунава и уплаћује наведени допринос по стопи од 35,13%.

Из примања наведених у члану 22. став 2. овог правилника обрачунава се и плаћа само допринос буџетима из личног дохотка по стопи од 15%, односно по стопи од 17,65% ако је примање уговорено у нето износу.

На нето износ примања из ст. 1. и 2. овог члана исплатилац личног дохотка обрачунава и уплаћује допринос за социјално осигурање за случај несреће на послу и професионалног обољења — по стопи од 10%.

б) Допунски или хонорарни рад

Члан 24.

Као примања из допунског или хонорарног рада сматрају се примања лица којима је рад у редовном радном односу једино и главно занимање, ако су та примања остварена од исплатиоца са којим та лица нису у редовном радном односу.

Као примања из става 1. овог члана сматрају се и примања остварена за рад у комисијама, за учешће на седницама у представничким телима и другим органима (примања поротника односно повремених судија), као и накнаде сведоцима, награде за вештачење код судова или других органа, и слично, ако су та примања остварена од исплатиоца са којим та лица нису у редовном односно сталном радном односу.

Не сматрају се као примања у смислу ст. 1. и 2. овог члана повремена примања која остварују продајци сређака Југословенске лутрије по уговору с том Лутријом, повереници Државног осигуравајућег завода који нису с тим Заводом у редовном односно сталном радном односу, лица која нису нигде у радном односу а која врше производњу или услуге у свом стану уз накнаду по комаду производа (рад на „sic”), као и друга примања на која се плаћа порез на доходак по члану 124. Уредбе о порезу на доходак („Службени лист ФНРЈ”, бр. 22/61).

Члан 25.

Из примања из члана 24. ст. 1. и 2. овог правилника обрачунавају се и плаћају редовни доприноси из личног дохотка из радног односа по следећим стопама, и то:

- 1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 26%;
- 2) допринос за социјално осигурање — по општој стопи од 22%.

Из прихода од ауторских права на које се обрачунава и плаћа порез на приходе од ауторских права по одредбама члана 10. став 2. Закона о порезу на приходе од ауторских права и о фонду за унапређивање културних делатности („Службени лист ФНРЈ”, бр. 24/60 и 16/61), обрачунава се и плаћа допринос за социјално осигурање по стопи из тачке 1. став 1. овог члана.

Члан 26.

Ако се нека примања остваре у нето износу, доприноси из члана 25. овог правилника обрачунавају се на те нето износе по следећим стопама, и то:

- 1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 50%;
- 2) допринос за социјално осигурање — по општој стопи од 42,31%.

Б. Државни органи

Члан 27.

Под државним органима, у смислу овог правилника, подразумевају се сви органи, установе и

организације на чије се службенике и раднике односи Закон о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ”, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60).

Одредбе овог правилника које се односе на државне органе примењују се и на предузећа у изградњи и режијске одборе државних органа и установа, режијске одборе организација на чије се службенике и раднике примењује Закон о јавним службеницима, режијске одборе предузећа у изградњи, на заједнице привредних организација које не послују као привредне организације, као и на све друге исплатиоце личних доходака, осим на самосталне установе — за њихову пољопривредну делатност, на привредне организације и приватне послодавце.

1. Редовни односно стални радни однос

а) Утврђивање личног дохотка

Члан 28.

Под личним дохотком из редовног односно сталног радног односа, у смислу члана 2. став 1. овог правилника, оствареним од државног органа или установе са којом је службеник или радник у редовном односно сталном радном односу, подразумевају се нарочито:

- 1) основна и положајна плата службеника, као и отпремнина по члану 134. Закона о јавним службеницима;
- 2) плата техничког особља и помоћних службеника;
- 3) основна и положајна плата, односно примања (лични доходи за рад) чланова представничких тела;
- 4) посебни додаци;
- 5) премије, награде и хонорари;
- 6) теренски додатак и накнада због одвојеног живота од породице до висине одређене посебним прописима (члан 31. овог правилника), накнада за прековремени рад, једномесечна плата због премештаја службеника по члану 204. Закона о јавним службеницима, као и друге накнаде које имају карактер плате а не накнаде трошкова учињених при вршењу службе. Дневнице и трошкови за службена путовања, селидбени трошкови и друга онерозна примања, у износима и под условима одређеним посебним прописима, имају карактер накнада учињених трошкова, а не карактер плате;

7) примања у природи по основу радног односа, осим примања у природи (у натуралном или новчаном облику) која се по посебним савезним прописима дају службеницима. Вредност примања у природи по основу радног односа која се сматрају личним дохотком утврђује се у висини одређеној савезним или републичким прописима или прописима народног одбора. Ако тим прописима није одређена вредност неких примања у природи, у лични дохотак се та примања уносе по тржишној цени.

Личним дохотком из радног односа сматрају се и сва друга примања остварена по основу радног односа од државног органа или установе с којом је службеник или радник у редовном односно сталном радном односу, осим оних која се по посебним савезним прописима обавезно дају службенику или раднику и оних која се по члану 17. Закона не сматрају личним дохотком.

Под личним дохотком, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, подразумевају се сва примања у нето износима наведена у ст. 1. и 2. овог члана, увећана износима редовних доприноса из личног дохотка обрачунатих на та примања по стопама из члана 30. овог правилника (члан 65. став 3. Закона о јавним службеницима).

На пример, ако изнесе:	Динара
1) основна плата — — — — —	34.800
2) положајна плата — — — — —	17.000
3) посебан додатак — — — — —	3.500
4) свега (1 до 3) — — — — —	55.300
редовни доприноси из личног дохотка из радног односа изнесе, и то:	

	Динара
а) допринос буџетима из личног дохотка, по стопи од 23,81% од износа под 4	13.167
б) допринос за социјално осигурање, по општој стопи од 34,92% од износа под 4	19.311
	<u>32.478</u>
свега лични доходак — — —	87.778

б) Основица и обрачунавање доприноса

Члан 29.

Основицу редовних доприноса из личног дохотка из радног односа чини укупно примање из радног односа наведено у члану 28. овог правилника, које се исплаћује једном службенику и раднику по једном исплатном документу (платном списку, признаници, рачуну и сл.), без обзира на време у току једне календарске године на које се лични доходак односи, тј. нето износ плате и других примања.

Члан 30.

На основицу из члана 29. овог правилника обрачунавају се и плаћају доприноси по следећим стопама, и то:

- 1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 23,81%;
- 2) допринос за социјално осигурање — по општој стопи од 34,92%.

По једном исплатном документу (платном списку, признаници и сл.) могу се доприноси из става 1. овог члана за сваког појединог службеника или радника обрачунати по збирној стопи од 58,73%. Износ нето примања и износ свих редовних доприноса обрачунатих по збирној стопи чине лични доходак сваког појединог службеника и радника. Од укупног збира свих редовних доприноса из личног дохотка по једном исплатном документу, обрачуна-тих по збирној стопи, отпада на:

- 1) допринос буџетима из личног дохотка — — — — — 40 541%;
- 2) допринос за социјално осигурање 59,459%.

По једном исплатном документу могу се поједини редовни доприноси из личног дохотка из радног односа, уместо индивидуално по појединим службеницима и радницима, обрачунати по стопама из става 1. овог члана и од укупног збира нето примања свих службеника и радника.

Члан 31.

На износе теренских додатака и накнада због одвојеног живота од породице, чија је висина посебним прописима одређена у нето износима, обрачунава се и плаћа само допринос буџетима из личног дохотка из радног односа по стопи од 17,65% а из њих се плаћа и допунски допринос буџетима ако је прописан. Исплатилац ових додатака и накнада плаћа допринос буџетима на терет средстава на терет којих исплаћује и теренске додатке односно накнаде због одвојеног живота од породице.

Ако су додаци и накнаде из става 1. овог члана прописани одређени у бруто износима, допринос буџетима из личног дохотка обрачунава се из тих износа по стопи од 15%.

Члан 32.

На примања југословенских држављана запошљених код југословенских дипломатских и кон-

зуларних представништва и других мисија јавно-правног карактера у иностранству, или код других јединица југословенских органа, установа или друштвених организација, или који су по послу таквих правних лица непосредно упућени на рад у иностранство — сходно ће се примењивати одредбе члана 20. овог правилника.

2. Привремени радни однос

а) Привремени радни однос по чл. 160. до 165. Закона о радним односима

Члан 33.

Одредбе чл. 22. и 23. овог правилника сходно важе и за примања из привременог радног односа остварена од државних органа и установа.

б) Допунски или хонорарни рад

Члан 34.

Одредбе чл. 24. до 26. овог правилника сходно важе и за примања из допунског или хонорарног рада остварена од државних органа и установа.

Као примања из допунског или хонорарног рада сматрају се и примања остварена за повремени рад на пословима из члана 20. Уредбе о хонорарним службеницима и повременим раду у државним органима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 26/59), ако су остварена од исплатиоца са којим прималац није у редовном (сталном) радном односу, као и примања лица од хонорарног рада са непуним радним временом, а тај рад није им редовно и главно запошљење.

Као примања од допунског рада, у смислу ст. 1. и 2. овог члана, не сматрају се примања спортиста (хранарина, премије, награде и други приходи) од шаховских, спортских и осталих организација за физичку културу, без обзира да ли та примања остварују спортисти који су већ негде у редовном (сталном) радном односу или не.

В. Приватни послодавци

Члан 35.

Под приватним послодавцима, у смислу овог правилника, подразумевају се грађани и грађанска правна лица, као и пословне јединице страних предузећа које имају седиште на територији Југославије, и сви други послодавци који запошљавају раднике и службенике на територији Југославије, ако Законом није друкчије одређено.

Члан 36.

Ако послодавац нема пребивалиште или седиште на територији Југославије, или ако на територији Југославије ужива дипломатски имунитет, радник и службеник запошљен код тог послодавца, ако је обвезник доприноса из личног дохотка оствареног у радном односу с тим послодавцем, дужан је сам извршавати све оне обавезе које су Законом, овим правилником и другим прописима стављени у дужност послодавцу (исплатиоцу личног дохотка). На исти начин дужни су да поступају и радници и службеници и кад је по чл. 30. и 31. Закона одређено да они обрачунавају и уплаћују доприносе из овог личног дохотка иако послодавац (исплатилац личног дохотка) не ужива дипломатски имунитет, осим пословних јединица страних предузећа које су у Југославији обвезници пореза на доходак.

1. Редовни односно стални радни однос

а) Утврђивање личног дохотка

Члан 37.

Под личним дохотком из редовног односно сталног радног односа, у смислу члана 2. став 1. овог

правилника, оствареним од приватног послодавца с којим је радник у редовном односно сталном радном односу, подразумевају се нарочито:

- 1) уговорене плате;
- 2) зараде које се обрачунавају и исплаћују према учинку;
- 3) примања у природи по основу радног односа, осим оних примања која се по посебним савезним прописима обавезно дају радницима. Вредност тих примања утврђује се у висини одређеној савезним или републичким прописима или прописима народног одбора. Ако тим прописима није одређена вредност неких примања у природи, у лични доходак се та примања уносе по тржишној цени;
- 4) теренски додаци и накнаде због одвојеног живота од породице;
- 5) награде, хонорари и друга стална и повремени примања по основу радног односа, као и сва друга примања која се у привредним организацијама узимају као лични доходак (дневнице и остали путни трошкови изнад износа који се у привредним организацијама признају у материјалне трошкове и сл.).

б) Основица и обрачунавање доприноса

Члан 38.

Основицу редовних доприноса из личног дохотка из радног односа чини укупно примање из радног односа наведено у члану 37. овог правилника, које се исплаћује једном раднику по једном исплатном документу (платном списку, признаници, рачуну и сл.).

Члан 39.

Из оствареног личног дохотка из радног односа обрачунавају се и плаћају редовни доприноси по следећим стопама, које одговарају стопама по којима се једнаки доприноси обрачунавају у привредним организацијама, и то:

- 1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 16,85%;
- 2) половина доприноса за социјално осигурање — по стопи од 12,36%.

Приватни послодавац обрачунава и плаћа половину доприноса за социјално осигурање, коју он сноси, по стопи од 12,36% од исте основице од које се обрачунава и половина тог доприноса коју сноси радник.

Ако је лични доходак из става 1. овог члана уговорен у нето износу, исплатилац тог личног дохотка обрачунава и плаћа све доприносе из својих средстава по стопама из члана 13. овог правилника,

Члан 40.

На награде ученика у привреди сходно ће се примењивати одредбе члана 21. овог правилника.

2. Привремени радни однос

а) Привремени радни однос по чл. 160. до 165. Закона о радним односима

Члан 41.

Одредбе чл. 22. и 23. овог правилника сходно ће се примењивати и на примања из привременог радног односа, остварена од приватних пољопривредних произвођача.

б) Допунски или хонорарни рад

Члан 42.

Одредбе чл. 24. до 26. овог правилника сходно ће се примењивати и на примања из допунског или хонорарног рада, остварена од приватних послодавца, с тим што ће се редовни доприноси обрачунавати по стопама које одговарају стопама по којима се једнаки доприноси обрачунавају у привредним организацијама, и то:

1) допринос буџетима из личног дохотка — по стопи од 29,21%;

2) половина доприноса за социјално осигурање — по стопи од 12,36%.

Приватни послодавац обрачунава и плаћа половину доприноса за социјално осигурање, коју он сноси, по стопи од 12,36% од исте основице од које се обрачунава и половина тог доприноса коју сноси радник.

III. ОБРАЧУНАВАЊЕ И ПЛАЋАЊЕ ДОПУНСКОГ И ВАНРЕДНОГ ДОПРИНОСА БУЏЕТИМА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА

1. Допунски допринос буџетима из личног дохотка

Члан 43.

Општински народни одбор, и то на седницама оба већа, може, у смислу члана 12. Закона, одредити да се допунски допринос буџетима из личног дохотка радника запошљених на подручју општине, плаћа у одређеним привредним организацијама, у привредним организацијама одређених група или грана односно области привреде. Исто тако, општински народни одбор може одредити да се допунски допринос буџетима из личног дохотка радника запошљених на подручју општине, плаћа у пословним или погонским јединицама привредних организација чије је седиште на подручју друге општине.

Општински народни одбор може прописивати допунски допринос буџетима из личног дохотка радника и службеника запошљених на подручју општине, у државним органима и установама, самосталним установама, друштвеним организацијама и другим организацијама на чије се службенике односи Закон о јавним службеницима.

Допунски допринос буџетима из личног дохотка не може се заводити ни наплаћивати из личног дохотка подофицира, официра и војних службеника на служби у Југословенској народној армији и остварених од Југословенске народне армије.

Члан 44.

Општински народни одбор завешће допунски допринос буџетима из личног дохотка, по правилу, пошто се претходно о томе изјасне зборови бирача.

При завођењу допунског доприноса, општински народни одбор водиће рачуна о целисходности завођења доприноса, о материјалном положају радника и службеника и о кретању животног стандарда, придржавајући се при том смерница савезног друштвеног плана.

Члан 45.

Општински народни одбор прописује допунски допринос буџетима из личног дохотка посебном одлуком.

Одлука о завођењу допунског доприноса објављује се на начин одређен за објављивање других одлука општинског народног одбора.

Одлука о завођењу допунског доприноса не може се примењивати пре првог дана наредног месеца по њеном објављивању.

Члан 46.

Допунски допринос буџетима из личног дохотка не може износити више од 10% од износа доприноса буџетима из личног дохотка.

За раднике код исплатилаца личног дохотка који за обрачунавање редовних доприноса из личног дохотка примењују збирну стопу свих доприноса (члан 14) може се, уместо по стопи од 10% од износа доприноса буџетима из личног дохотка, прописати допунски допринос по одговарајућој стопи од бруто износа личног дохотка, а ако општински

народни одбор није својом одлуком изрично одредио и ту стопу, може је исплатилац личног дохотка изнаћи по следећој формули:

$$C_3 = \frac{C_1 \times C_2}{100}$$

У предњој формули:

C_1 = стопа доприноса буџетима из личног дохотка;

C_2 = стопа допунског доприноса буџетима из личног дохотка која се примењује на допринос буџетима из личног дохотка;

C_3 = стопа допунског доприноса буџетима из личног дохотка која се примењује на износ личног дохотка на кси се примењује стопа доприноса буџетима из личног дохотка.

Стопа допунског доприноса (C_3) израчуната по предњој формули заокружује се на два децимала, при чему тако заокружена не може бити већа од 10% од доприноса буџетима из личног дохотка.

На пример:

1) ако је за привредну организацију која примењује стопу доприноса буџетима из личног дохотка од 15% одређена стопа допунског доприноса буџетима од 8,5% од износа тог доприноса, одговарајућа стопа која ће се применити на бруто износ личног дохотка, остварен у редовном радном односу, износиће:

$$C_3 = \frac{15 \times 8,5}{100} = \frac{127,5}{100} = 1,275\%, \text{ одн. заокружено } 1,28\%;$$

2) стопа допунског доприноса буџетима из личног дохотка која ће се примењивати на бруто износ личног дохотка остварен у допунском раду, износиће:

$$C_3 = \frac{26 \times 8,5}{100} = \frac{221}{100} = 2,21\%$$

На начин из претходних ставова утврдиће се и одговарајућа стопа допунског доприноса буџетима из личног дохотка коју треба примењивати на нето износ личних доходака.

На пример:

1) за исплатиоца који примењује стопу доприноса буџетима на нето износ личног дохотка од 23,81%, прерачуната стопа допунског доприноса буџетима од 8% износиће:

$$C_3 = \frac{23,81 \times 8}{100} = \frac{190,48}{100} = 1,904\% \text{ одн. заокружено } 1,9\%;$$

2) за исплатиоца који примењује стопу доприноса буџетима од 50% на нето износ личних доходака (остварених за рад у допунском или хонорарном раду), прерачуната стопа допунских доприноса буџетима од 8% износиће:

$$C_3 = \frac{50 \times 8}{100} = \frac{400}{100} = 4\%$$

Члан 47.

При завођењу допунског доприноса буџетима из личног дохотка општински народни одбор може одредити једну стопу:

1) за једну привредну организацију односно једну погонску или пословну јединицу привредне организације;

2) за све државне органе и установе, самосталне установе и све организације на чије се службенике примењује или односи Закон о јавним службеницима;

3) за све приватне послодавце.

Члан 48.

Допунски допринос буџетима из личног дохотка обрачунава се применом прописане стопе на основу (на износ доприноса буџетима из личног дохотка односно на бруто или на нето износ личног дохотка), а плаћа се из нето износа личног дохотка сваког појединог радника или службеника.

Допунски допринос буџетима из личног дохотка обрачунава се и плаћа кад и редовни доприноси из личног дохотка.

Ако укупан износ допунског доприноса буџетима из личног дохотка не износи више од 500 динара, исплатилац личног дохотка може тај износ уплатити и доцније — кад укупан износ доприноса буде већи од 500 динара, али најдоцније на крају године, приликом коначног обрачунавања личних доходака за протеклу годину.

2. Ванредни допринос буџетима из личног дохотка

Члан 49.

Ванредни допринос буџетима из личног дохотка заводите се према прописима донетим на основу члана 13. став 10. Закона.

IV. ПРИМАЊА НА КОЈА СЕ НЕ ПЛАЋА ДОПРИНОС ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

Члан 50.

Допринос за социјално осигурање не плаћа се на износе теренских додатака и накнада због одвојеног живота од породице који се по посебним прописима признају привредним организацијама у материјалне трошкове односно који су за јавне службенике одређени посебним прописима (чл. 19 и 31).

Члан 51.

Допринос за социјално осигурање не плаћа се на део плате страног стручњака, ангажованог у смислу посебних савезних прописа, који му се исплаћује изнад личног дохотка одређеног правилником о расподели личних доходака привредне организације за одговарајуће радно место домаћег радника, односно изнад плате према платном разреду и положају који има одговарајући домаћи стручњак у јавној управи, установама и у организацијама у којима се примењују одговарајуће одредбе Закона о јавним службеницима.

Привредна организација односно надлежни орган управе или организација, уговором склопљеним у смислу посебних прописа, регулише питање накнаде страном стручњаку у вези са висином уговорене плате.

Члан 52.

Допринос за социјално осигурање не плаћа се ни на следећа примања:

1) на стипендије лица која нису непосредно из радног односа упућена на школовање односно стручно усавршавање, као ни на стипендије лица која нису од организација, органа или установа преузета из радног односа непосредно ради школовања односно стручног усавршавања;

2) на приходе на које се плаћа порез на доходак по члану 124. Уредбе о порезу на доходак, ако посебним прописима или уговорима није одређено да се на поједина од тих примања (на пример, на провизије заступника Југословенске лутрије и повереника Државног осигуравајућег завода и сл.) плаћа овај допринос;

3) на накнаде за рад, као и давања у природи школи, војној јединици, друштвеној организацији због учешћа у добровољним радним акцијама ђака, војника и чланова друштвених организација, ако се те накнаде не исплаћују појединцима него се користе у заједничком интересу (набавка учила, радних реквизита, за културне потребе и сл.);

4) на отпремнине које се по прописима о платама подофицира, официра и војних службеника исплаћују војним лицима приликом престанка активне службе;

5) на износе који се према посебним прописима исплаћују као помоћ породицама војних и других лица која изгубе живот при вршењу службе;

6) на хонораре за предавања на курсовима за здравствено просвећивање које одржавају организације Југословенског црвеног крста;

7) на издатке извршене лицима који се признају као материјални трошкови привредне организације, ако одредбама овог правилника није друкчије одређено (члан 9. став 3);

8) на примања из члана 44. став 2. Уредбе о финансирању социјалног осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/55, 26/58 и 1/59).

V. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ДОПРИНОСУ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ

Члан 53.

Допринос за социјално осигурање по посебној стопи и додатак на тај допринос може одредити надлежни завод за социјално осигурање по одредбама тачке 11. Одлуке о стопама доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/59, 27/60, 44/60 и 8/61) и чл. 41. до 51. и 56. до 58. Уредбе о финансирању социјалног осигурања.

Доприноси из става 1. овог члана обрачунавају се од основице коју чини збир нето износа личних доходака радника који су у редовном (сталном) радном односу и награда за рад ученика у привреди. Ове доприносе плаћа исплатилац личног дохотка из својих средстава.

Допринос по посебној стопи и додатак на допринос обрачунавају се на све нето износе личних доходака исплаћене у периоду за који је тај допринос односно додатак на допринос одређен, без обзира на који се период ти лични доходи односе.

Ако је надлежни завод за социјално осигурање, на основу прописа из става 1. овог члана, одредио да се појединим исплатиоцима личног дохотка враћа део доприноса за здравствено осигурање у износу до 2% од нето износа личног дохотка радника у редовном односно сталном радном односу, исплатилац личног дохотка обрачунава тај део доприноса од свих примања исплаћених у периоду за који је одређено враћање тог дела доприноса, без обзира на који се период односе извршене исплате личног дохотка, обрачунати износ исплатилац личног дохотка задржава у корист својих ванредних прихода.

Члан 54.

На примања у виду провизије заступника Југословенске лутрије и повереника Државног осигуравајућег завода, као и на примања осталих лица чије је примање одређено у виду провизије, а који имају одређена права по прописима о здравственом односно социјалном осигурању, обрачунава се и плаћа допринос за социјално осигурање од основице коју чини провизија исплаћена на име награде за рад по одбитку пореза на доходак и дела који се односе на покриће материјалних трошкова. Део провизије за покриће материјалних трошкова утврђује се уговором између надлежног средског завода за социјално осигурање и исплатиоца личног дохотка. Ако се не постигне споразум, тај део, на предлог надлежног средског завода, утврђује орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија за подручје на коме се простира и надлежност односног завода за социјално осигурање. Допринос за социјално осигурање обрачунава се по стопи од 34,92% ако се ради о лицима која уживају пуну заштиту из социјалног осигурања, одно-

сно по стопи за здравствено осигурање ако се ради о лицима која уживају само здравствену заштиту.

Члан 55.

Ако се допринос за социјално осигурање лица запошљених код приватних послодаваца обрачунава од минималних основица утврђених посебним савезним прописима, разлику између тако обрачунатог доприноса и половине доприноса обрачунатог на стварно примање (на лични доходак) радника у целини сноси послодавац.

Члан 56.

Допринос за социјално осигурање за лица која добровољно учествују у јавним радовима организованим од стране државних органа или друштвених организација или у другим акцијама организованим у друштвеном интересу, обрачунава се и плаћа по посебним прописима.

Члан 57.

Стопа доприноса за здравствено осигурање одређена републичким прописима донетим на основу тачке 1. став 2. Одлуке о распореду општих стопа доприноса за социјално осигурање на стопе за поједине гране осигурања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 22/59 и 10/61), кад треба да се примени на нето износ примања (на пример, на износе награда ученика у привреди и сл.), прерачунава се по формули:

Општа стопа доприноса за социјално осигурање која се примењује на нето износ примања	*	Стопа за здравствено осигурање одређена републичким прописима која се примењује на бруто износ примања
--	---	--

Општа стопа доприноса за социјално осигурање која се примењује на бруто износ примања

На пример, ако је стопа за здравствено осигурање одређена републичким прописима у висини од 8,3% од основице коју чини бруто износ личног дохотка, прерачуната стопа износиће, и то:

1) за исплатиоца који примењује општу стопу доприноса за социјално осигурање од 22% на бруто износ, односно од 34,92% на нето износ:

$$\frac{34,92\% \times 8,3}{22} = \frac{289,85}{22} = 13,174\%, \text{ одн. заокружено } 13,17\% \text{ од нето примања;}$$

2) за исплатиоца који примењује општу стопу доприноса за социјално осигурање од 20% на бруто износ, односно од 30,77% на нето износ:

$$\frac{30,77\% \times 8,3}{20} = \frac{255,391}{20} = 12,765\%, \text{ одн. заокружено } 12,76\% \text{ од нето примања.}$$

Члан 58.

Допринос за социјално осигурање по допунској општој стопи од 2% из тачке 13а. Одлуке о стопама доприноса за социјално осигурање, обрачунавају и плаћају исплатиоци личних доходака из чл. 8, 27. и 35. овог правилника на личне дохотке за 1961. годину, и то:

1) привредне организације и други исплатиоци личног дохотка из члана 8. овог правилника — на укупан (бруто) износ исплаћених доходака из којих обрачунавају и плаћају допринос за социјално осигурање по општој стопи од 22% или 20%, тј. по чл. 12. или 13. овог правилника;

2) исплатиоци личног дохотка који допринос за социјално осигурање обрачунавају према паушалним односно минималним основицама на укупан из-

нос паушалних односно минималних основица на које обрачунавају и плаћају допринос за социјално осигурање по општој стопи од 22% или 20%;

3) државни органи и самосталне установе и други исплатиоци из члана 27. овог правилника — на укупан нето износ исплаћених плата и других примања из члана 28. овог правилника, на који обрачунавају допринос за социјално осигурање по стопама из чл. 26. и 30. овог правилника, увећан износом обрачунатих редовних доприноса из личног дохотка на ове исплате.

Самосталне установе у погледу пољопривредне делатности обрачунавају допринос за социјално осигурање по општој допунској стопи од 2% као привредне организације;

4) приватни послодавци из члана 35. овог правилника — на укупан (бруто) износ исплаћених личних доходака и на износ доприноса за социјално осигурање који сноси сам послодавац по члану 39. став 2. овог правилника.

Исплатиоци личног дохотка не обрачунавају допринос за социјално осигурање по допунској општој стопи од 2% на исплаћене личне дохотке из којих обрачунавају допринос за социјално осигурање у паушалним износима.

Допринос за социјално осигурање по допунској општој стопи од 2% не обрачунава се и не плаћа на исплаћене износе по члану 20. став 3, чл. 21. и 23. став 3, члану 25. став 2. и чл. 33. и 41. овог правилника, као ни на друге исплате из којих се допринос за социјално осигурање не обрачунава по општој стопи од 22% односно од 20%.

Допринос по допунској општој стопи од 2% из става 1. овог члана не обрачунава се и не плаћа из личног дохотка појединог радника, већ га исплатилац личног дохотка обрачунава на укупну основицу утврђену по том ставу и плаћа га из истих средстава из којих исплаћује и личне дохотке на које је овај допринос обрачунат. Приватни послодавац плаћа овај допринос из својих средстава.

Уплата доприноса обрачунатог по допунској општој стопи од 2% по одредбама овог члана врши се на посебан рачун код банке код које се уплаћује и допринос за социјално осигурање обрачунат по општим стопама.

У погледу рока за уплату износа доприноса обрачунатог по одредбама овог члана на личне дохотке исплаћене после ступања на снагу овог правилника, сходно ће се примењивати одредбе члана 65. овог правилника.

На неблагоприятно извршене уплате доприноса из става 1. овог члана сходно ће се примењивати одредбе члана 66. овог правилника.

VI. РОКОВИ И МЕСТО ПЛАЋАЊА ДОПРИНОСА

Члан 59.

Ако привредна организација или други исплатилац личног дохотка исплаћује радницима који су у редовном (сталном) радном односу у току месеца аконтације личних доходака у нето износима, неће се из тих аконтација индивидуално обрачунавати редовни доприноси из личног дохотка из радног односа, већ ће исплатилац уплатити аконтацију тих доприноса применом стопа из члана 13. овог правилника на укупан збир аконтација личних доходака обрачунатих у нето износима.

Ако је за привредну организацију прописан допунски допринос буџетима из личног дохотка, неће се приликом исплата аконтација из става 1. овог члана ни тај допринос индивидуално обрачунавати, већ ће исплатилац личног дохотка из истих средстава из којих исплаћује аконтацију личних доходака уплатити и аконтацију допунског доприноса буџетима, обрачунату на укупан збир аконтација

личних доходака, применом стопе допунског доприноса буџетима утврђене у смислу члана 46. овог правилника.

Тако, на пример, ако укупан збир аконтација личних доходака исплаћених у току месеца износи 1.000.000 динара, а за исплатиоца личног дохотка није прописан допунски допринос буџетима из личног дохотка, исплатилац личног дохотка уплатиће аконтацију редовних доприноса из личног дохотка из радног односа, и то:

	Динара
1) доприноса буџетима из личног дохотка (23,81% од 1.000.000) — — —	238.100
2) доприноса за социјално осигурање (34,92% од 1.000.000) — — —	349.200
Свега аконтација доприноса — —	587.300

Ако је за привредну организацију прописан допунски допринос буџетима из личног дохотка по стопи од 5%, од износа доприноса буџетима из личног дохотка (односно по стопи од 0,75% од бруто или 1,19% од нето износа — члан 46. овог правилника), онда ће на укупан збир аконтација личних доходака од 1.000.000 динара привредна организација уплатити 1,19%, тј. 11.900 динара на име аконтације допунског доприноса буџетима из личног дохотка. Аконтацију редовних доприноса из личног дохотка из радног односа обрачунаће привредна организација у том случају од 1.011.900 динара, и то:

	Динара
1) доприноса буџетима из личног дохотка (23,81% од 1.011.900) — — —	240.833
2) доприноса за социјално осигурање (34,92% од 1.011.900) — — —	353.355
Свега аконтација доприноса — —	594.188

Члан 60.

Сваки исплатилац личног дохотка из редовног односно сталног радног односа који своје финансијско пословање води преко банке (који има код банке жиро-рачун или текући рачун или врши своје финансијско пословање по рачунској књижици), дужан је допринос буџетима из личног дохотка уплатити истог дана кад подиже од банке средства за исплату личних доходака, аконтација личних доходака, плата и других примања из којих се или на које се плаћа овај допринос.

Исплатилац личног дохотка наплаћује од радника односно службеника допринос из тог дохотка приликом исплате личног дохотка, ако се ти доприноси обрачунавају из личног дохотка радника, а ако их обрачунава на плате (нето износе) — допринос плаћа из средстава из којих и плате.

Исплатилац који не води своје финансијско пословање преко банке, дужан је обрачунате доприносе уплатити у смислу ст. 1. и 2. овог члана у року од 7 дана од дана исплате личних доходака.

Кад су примаоци личних доходака из радног односа по одредбама Закона и овог правилника дужни да сами обрачунавају и уплаћују доприносе из личног дохотка, морају те доприносе обрачунавати и уплаћивати у року од 7 дана од дана пријема личног дохотка.

Члан 61.

Допринос буџетима из личног дохотка уплаћиваће се у општини на чијем се подручју налази седиште односно пребивалиште исплатиоца личног дохотка или седиште његове пословне односно погонске јединице у којој је радник радио на територији Југославије и остварио лични доходак из кога је тај допринос обрачунат.

Сматра се да је радник остварио лични доходак у оној општини у којој је седиште или пребивалиште исплатиоца тог дохотка, односно у општини у

којој је седиште пословне или погонске јединице у којој је радник радио.

Ако привредна организација која се сматра једним исплатиоцем личног дохотка има погонске или пословне јединице на подручју више општина, допринос буџетима из личног дохотка на примања по завршном рачуну привредне организације расподељује се између појединих општина на чијим подручјима привредна организација има своје погонске или пословне јединице, рачунајући и општину на чијем се подручју налази седиште саме организације. Расподела тог доприноса на поједине општине врши се сразмерно износу личних доходака остварених на њиховом подручју у току године, без дела личних доходака исплаћених по завршном рачуну.

Под исплатама личних доходака по завршном рачуну подразумевају се све исплате тих доходака извршене после одобрења завршног рачуна од органа управљања привредне организације (радничког савета, скупштине задруге, управног одбора или другог органа привредне организације која нема раднички савет), осим редовних примања која се односе на децембар или на други месец претходне године.

Члан 62.

Из личних доходака исплаћених у иностранству, плаћа се допринос буџетима у општини на чијем се подручју налази седиште исплатиоца личних доходака у земљи.

Лица која су дужна сама обрачунавати и уплаћивати допринос буџетима из личног дохотка, уплаћиваће га у оној општини на чијем се подручју налази њихово пребивалиште.

Члан 63.

Допринос буџетима из личног дохотка уплаћује се код банке на одговарајући рачун, одређен прописима о уплаћивању појединих врста прихода буџета и фондова на рачуне код Народне банке.

Члан 64.

Привредна, задружна и друштвена организација, самостална установа, приватни послодавац и примаоци личних доходака који су дужни сами обрачунавати и уплаћивати допринос из личног дохотка, платиће на неуплаћене односно на неблагоприятно уплаћене износе доприноса буџетима из личног дохотка казнену камату по стопи од 0,1% дневно (члан 25. Закона). Наплату казнене камате од исплатиоца личног дохотка који води своје финансијско пословање преко банке, врши банка, а од исплатиоца који не води своје финансијско пословање преко банке — општинска управа прихода.

Државни органи и установе дужни су на неуплаћени и на неблагоприятно уплаћен износ доприноса буџетима из личног дохотка платити казнену камату по стопи од 9% годишње (члан 3. Уредбе о казним каматама на неблагоприятно уплаћене приходе буџета и друштвених фондова — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 41/59).

Члан 65.

Допринос за социјално осигурање уплаћује се среском заводу за социјално осигурање надлежном према члану 61. Уредбе о финансирању социјалног осигурања.

Од износа доприноса за социјално осигурање обрачунатог на плате војних осигураника уплаћује се надлежним заводима за социјално осигурање 37,5%, а остатак од 62,5%, — у корист Државног секретаријата за послове народне одбране (тачка 9. Одлуке о стопима доприноса за социјално осигурање).

Члан 66.

На неуплаћене односно неблаговремено уплаћене износе доприноса за социјално осигурање дужни су платити казнену камату и то:

1) привредне организације — по стопи од 0,1% за сваки дан задоцњења (члан 2. Уредбе о казним каматама на неблаговремено уплаћене приходе буџета и друштвених фондова);

2) остали обвезници наведени у члану 3. Уредбе из тачке 1 — по стопи од 9% годишње.

Члан 67.

Исплатилац личног дохотка који обрачунава допринос за социјално осигурање применом више стопе, дужан је приликом уплате тога доприноса сачинити на полеђини уплатнице спецификацију тог доприноса у којој ће за сваку стопу показати основу, стопу и износ доприноса и на крају укупан збир доприноса. На пример:

2.000.000	×	22%	=	440.000	динара
1.800.000	×	20%	=	360.000	"
100.000	×	34,92%	=	34.920	"
Укупно допринос				834.920	динара

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 68.

Ако се примања по основу радног односа која потичу из ранијих година исплаћују после почетка примењивања Закона и овог правилника, на њих се обрачунавају и плаћају доприноси из личног дохотка по стопама одређеним овим правилником.

Члан 69.

Привредне организације у којима се до доношења правилника о расподели личних доходака и почетка исплате по тим правилницима, врше исплате личних доходака по тарифним правилницима односно правилницима о другим основима личних доходака радника, који су били на снази на дан 2. марта 1961. године, обрачунавају из личног дохотка радника доприносе по стопама које су важиле до 31. децембра 1960. године.

У случајевима из става 1. овог члана привредне организације ће на име појединог доприноса плаћати из средстава из којих се исплаћују лични доходи износе који се добију кад се нето примање радника помножи разликом између стопе тог доприноса одређене у овом правилнику за нето примања и такве стопе која је важила до 31. децембра 1960. године.

На пример, ако лични доходак радника у редовном радном односу који му се исплаћује по тарифном правилнику који је био на снази на дан 2. марта 1961. године износи 30.000 динара, из тог личног дохотка обрачунавају се доприноси на следећи начин:

	Динара
1) допринос буџетима по стопи од 13%	3.900
2) допринос за социјално осигурање по стопи од 22%	6.600
Свега доприноси	10.500

што значи да радник прима нето 19.500 динара.

Привредна организација је, међутим, дужна да уплати на начин предвиђен у ставу 2. овог члана из средстава из којих исплаћује лични доходак још и износе:

	Динара
1) доприноса буџетима 19.500 × 3,81% (3,81% је разлика између стопе за нето примање по овом правилнику — од 23,81% и такве стопе која је важила до 31. децембра 1960. године — од 20%)	742,95

2) доприноса за социјално осигурање 19.500 × 1,07% (1,07% је разлика између стопе за нето примање по овом правилнику — од 34,92% и такве стопе која је важила до 31. децембра 1960. године — од 33,85%)	208,65
---	--------

Укупно уплаћује привредна организација — — — — — 951,60

Ако су лични доходи одређени у нето износима, исплатиоци личних доходака обрачунавају и плаћају доприносе из средстава из којих се исплаћују лични доходи, и то по стопама из овог правилника одређеним за нето примања.

Укупно исплаћени нето износ личних доходака по једном исплатном документу, увећан за износ редовних доприноса из личног дохотка обрачунатих по стопама из овог правилника одређеним за нето примања, чини основу за обрачунавање доприноса за социјално осигурање по допунској општој стопи од 2%.

Члан 70.

Даном почетка примењивања овог правилника престаје да важи Правилник о обрачунавању и плаћању доприноса из личног дохотка из радног односа („Службени лист ФНРЈ”, бр. 3/60, 21/60, 32/60 и 17/61).

Члан 71.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ”, а примењиваће се и у целој 1961. години.

Бр. 12-17340/1
15. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

435.

На основу тар. броја 147, Напомена IV Таксене тарифе Закона о административним таксама („Службени лист ФНРЈ”, бр. 28/59 и 23/61), у сагласности са Државним секретаријатом за иностране послове и Секретаријатом Савезног извршног већа за саобраћај и везе, савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О НАПЛАТИ ТАКСА ЗА ДРУМСКИ ПРЕВОЗ РОБЕ МОТОРНИМ ВОЗИЛИМА РЕГИСТРОВАНИМ У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ НЕМАЧКОЈ

1. За превоз робе на југословенској територији друмским моторним возилима, регистрованим у Савезној Републици Немачкој, наплаћиваће се такса по тар. броју 147 Закона о административним таксама у истој висини у којој таква возила југословенске регистрације плаћају одговарајуће путне дажбине на територији Савезне Републике Немачке.

2. Одредба тачке 1. ове наредбе односи се само на теретне аутомобиле и њихове приколице који поседују посебну дозволу Савезне управе за путеве.

3. Такса за друмски превоз робе возилима из тачке 2. ове наредбе износи 1,406 динара по једном нето тонском километру.

Под нето тонским километром подразумева се превоз једне тоне корисног терета на одстојању од једног километра.

4. Савезна управа за путеве може издати дозволе из тачке 2. ове наредбе највише за онолики број возила који је једнак броју југословенских возила која, на основу посебних дозвола надлежних органа Савезне Републике Немачке, плаћају так-

су од 0,75 пфенига по нето тонском километру за превоз робе на територији Савезне Републике Немачке.

Укупан број дозвола за једну календарску годину не може бити већи од 50.

5. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 13-668/3

16. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

436.

На основу тач. II и III Одлуке о категоријама обвезника који плаћају допринос из личног дохотка у паушалним износима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 15/58 и 13/61), члана 14. Закона о доприносу за стамбену изградњу („Службени лист ФНРЈ“, бр. 9/61) и тачке 6. став 2. Одлуке о средствима за давање накнаде саобраћајним привредним организацијама на повластице у путничком саобраћају у 1961. години („Службени лист ФНРЈ“, бр. 16/61), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за рад, по претходно прибављеном мишљењу Савезног завода за социјално осигурање, савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О МЕСЕЧНИМ ПАУШАЛНИМ ИЗНОСИМА ДОПРИНОСА ИЗ ЛИЧНОГ ДОХОТКА КУЋНИХ НАСТОЈНИКА И КУЋНИХ ПОМОЋНИЦА

I. Паушални износи доприноса из личног дохотка кућних настојника

1. Ако лични доходак кућног настојника остварен у редовном (сталном) радном односу износи у новцу и натура месечно до 15.000 динара бруто односно до 11.500 динара нето, плаћају се месечни паушални износи, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка 1.000
- 2) допринос за социјално осигурање — 2.500

Ако лични доходак кућних настојника остварен у редовном (сталном) радном односу износи у новцу и натура месечно преко 15.000 динара бруто односно преко 11.500 динара нето, доприноси из става 1. ове тачке повећавају се за сваких даљих пуних 500 динара бруто односно 400 динара нето личног дохотка, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка за — — — — — 50
- 2) допринос за социјално осигурање за — 50

2. Ако лични доходак кућног настојника остварен у привременом радном односу износи у новцу и натура месечно до 5.000 динара бруто односно 4.500 динара нето, плаћају се месечни паушални износи, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка 300
- 2) допринос за социјално осигурање — 200

Ако лични доходак кућног настојника остварен у привременом радном односу износи у новцу и натура месечно преко 5.000 динара бруто односно преко 4.500 динара нето, доприноси из става 1. ове тачке повећавају се за сваких даљих пуних 500 динара бруто односно 430 динара нето личног дохотка, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка за 50
- 2) допринос за социјално осигурање за — 20

II. Паушални износи доприноса из личног дохотка кућних помоћница

3. Ако лични доходак кућне помоћнице остварен у редовном (сталном) радном односу износи у новцу и натура месечно до 7.250 динара бруто односно до 6.000 динара нето, плаћају се месечни паушални износи, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка 500
- 2) допринос за социјално осигурање — 750

Ако лични доходак кућне помоћнице остварен у редовном (сталном) радном односу износи у новцу и натура месечно преко 7.250 динара бруто односно преко 6.000 динара нето, допринос буџетима из личног дохотка из става 1. ове тачке повећава се за сваких даљих пуних 500 динара бруто односно 450 динара нето личног дохотка за 50 динара.

За кућне помоћнице из ове тачке, послодавац је дужан на име доприноса за социјално осигурање који отпада на њега платити месечни паушални износ од 750 динара.

4. Ако лични доходак кућне помоћнице остварен у привременом радном односу износи у новцу и натура месечно до 5.000 динара бруто односно до 4.500 динара нето, плаћају се месечни паушални износи, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка 300
- 2) допринос за социјално осигурање — — 200

Ако лични доходак кућне помоћнице остварен у привременом радном односу износи у новцу и натура месечно преко 5.000 динара бруто односно преко 4.500 динара нето, доприноси из става 1. ове тачке повећавају се за сваких даљих пуних 500 динара бруто односно 430 динара нето личног дохотка, и то:

Динара

- 1) допринос буџетима из личног дохотка за 50
- 2) допринос за социјално осигурање за — 20

5. Под кућном помоћницом, у смислу ове наредбе, подразумева се лице које у виду редовног занимања уз накнаду врши кућне послове у домаћинству приватног послодавца.

III. Заједничке одредбе

6. Ако за лица из тач. 1. и 3. ове наредбе треба уплатити допринос за време краће од једног месеца, за сваки дан у односном месецу плаћа се по 1/30 од укупног месечног износа доприноса одређених у тим тачкама.

Доприноси из личног дохотка из тач. 1. и 3. ове наредбе могу се по одредбама става 1. ове тачке уплатити за време краће од месец дана само ако лице из тач. 1. и 3. ове наредбе није радило цео месец услед ступања на посао после првог дана у месецу односно услед иступања са посла пре последњег дана у месецу, или услед привремене неспособности за рад због болести или повреде на послу.

7. На укупно исплаћен износ бруто личног дохотка, односно на укупно исплаћен износ нето личног дохотка лица из тач. 1. и 2. ове наредбе увећан за паушалне износе доприноса из личног дохотка одређене у одредбама ових тачака, исплатилац личног дохотка обрачунава и плаћа 4% на име доприноса за стамбену изградњу и 1% на име накнаде саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају у 1961. години.

Приватни послодавац на укупно исплаћен бруто износ личног дохотка (у новцу и натура) односно на нето износ личног дохотка увећан за паушалне износе доприноса из личног дохотка одређене у одредбама тач. 3. и 4. ове наредбе, обрачунава и плаћа 1% на име накнаде саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају у 1961. години.

8. Доприносе из тач. 1. до 4. и тачке 7. ове наредбе, дужан је обрачунати и уплатити исплатилац личног дохотка.

Изузетно кућне помоћнице — југословенски држављани и кућне помоћнице — страни држављани које су запослене код представника или службеника дипломатских или конзуларних представништва која на територији Југославије уживају имунитет, дужне су саме обрачунавати и уплаћивати доприносе из личног дохотка из тач. 3. и 4. ове наредбе ако се из њиховог личног дохотка плаћају ови доприноси (чл. 30. до 34. Закона о доприносу буџетима из личног дохотка радника — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 17/61 и члан 42. став 6. Уредбе о финансирању социјалног осигурања — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 12/55 и 1/59), као и 1% на име накнаде саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају у 1961. години.

9. Допринос буџетима из личног дохотка, допринос за стамбену изградњу и накнада саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају у 1961. години, обрачунати по одредбама ове наредбе, уплаћују се у оној општини на чијем је подручју лични доходак остварен.

Изузетно, кућне помоћнице из тачке 8. став 2. ове наредбе, дужне су допринос буџетима из личног дохотка и накнаду саобраћајним привредним организацијама за повластице у путничком саобраћају у 1961. години уплаћивати у оној општини на чијем се подручју налази њихово пребивалиште.

10. Допринос за социјално осигурање обрачунат по одредбама ове наредбе, уплаћује се на рачун среског (градског) завода за социјално осигурање на чијем се подручју налази седиште исплатиоца личног дохотка.

11. Уплата доприноса обрачунатих по одредбама ове наредбе врши се на одговарајући рачун код банке у року од 7 дана по исплати односно пријему личног дохотка.

12. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о месечним паушалним износима доприноса из личног дохотка одређених категорија радника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 26/58).

13. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењиваће се од 1. јула 1961. године.

Бр. 12-17890/1
21. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

437.

На основу тачке 6. став 2. Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ОДРЕЂИВАЊУ ПРОИЗВОДА ЗА КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ ПОВИШАВАТИ ЦЕНЕ

1. Произвођачке организације не могу повишавати постојеће продајне цене за посуђе од алуминијума.

2. Под постојећим продајним ценама, у смислу тачке 1. ове наредбе, подразумевају се цене по којима су произвођачке организације продавале посуђе од алуминијума до дана ступања на снагу ове наредбе.

3. Цене за посуђе из тачке 1. ове наредбе не могу се повишавати у року од 6 месеци од дана ступања на снагу ове наредбе, ако се у том року друкчије не одреди.

4. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 4378/1
24. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

438.

На основу тачке 2. Одлуке о продајним ценама дувана и дуванских прерађевина („Службени лист ФНРЈ“, бр. 39/58), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ПРОДАЈНОЈ ЦЕНИ ЗА ЦИГАРЕТЕ „СПЕЦИЈАЛ“ СА ШИБИЦОМ

1. Одређује се цена у продаји на мало за нову врсту цигарета „Специјал“ са шибцом, и она износи 60 динара за 20 комада.

Ова цена важи за цигарете „Специјал“ са шибцом, калибра 8 мм, дужине 67 мм, упаковане у картонским кутијама са покретним унутрашњим делом, премазаном на чеоној страни масом за паљење шибца, по 20 комада.

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 4377/1
24. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

439.

На основу тачке 6. став 2. Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНИ НАРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ПРОИЗВОДА ЗА КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ ПОВИШАВАТИ ЦЕНЕ

1. У Наредби о одређивању производа за које се не могу повишавати цене („Службени лист ФНРЈ“, бр. 5/61 и 11/61), тачка 1. под 2 мења се и гласи:

„2) намештај од дрвета.“

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 4379/1
24. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

440.

На основу члана 13. Уредбе о средствима и начину исплате накнаде за национализоване најамне зграде и грађевинско земљиште („Службени лист ФНРЈ“, бр. 10/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

У П У Т С Т В О

ЗА ПРИМЕНУ УРЕДБЕ О СРЕДСТВИМА И НАЧИНУ ИСПЛАТЕ НАКНАДЕ ЗА НАЦИОНАЛИЗОВАНЕ НАЈАМНЕ ЗГРАДЕ И ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ

1. Исплата накнаде за национализоване стамбене и пословне зграде и делове зграда и грађевинско

земљиште врши се на основу правоснажног решења о накнади које је донео орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија односно на основу правоснажног судског решења о накнади (чл. 47. и 48. Уредбе о поступку за спровођење национализације — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 4/59).

Накнаду за земљиште на коме је ранији сопственик вршио пољопривредну делатност која му је била једини или главни извор прихода, банка исплаћује готовим новцем на основу посебног решења органа управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија (члан 11. Уредбе о средствима и начину исплате накнаде за национализоване најамне зграде и грађевинско земљиште).

Исплата накнаде за усеv и плодове ранијем сопственику који није био у могућности да пре предаје земљишта у посед општини или другом кориснику скине усеv и сабере плодове (члан 39. став 3. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта — „Службени лист ФНРЈ“, бр. 52/58) врши се на основу посебног решења органа управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија.

Исплата накнаде из става 3. ове тачке врши се готовим новцем одједном, и то из средстава општине односно из средстава лица коме се земљиште предаје у посед.

2. Решење о накнади, поред елемената из члана 47. Уредбе о поступку за спровођење национализације најамних зграда и грађевинског земљишта, мора да садржи и обрачун између износа накнаде и износа који су ранијем сопственику исплаћени после 1. јануара 1959. године па до дана доношења решења о накнади.

Ако ранијем сопственику који је до ступања на снагу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта примао одређени износ на име дела станарине или закупнине, противно одредби члана 66. наведеног закона није вршена привремена исплата овог износа на име накнаде уопште или за неко време, констатовале се ова чињеница у решењу о накнади и одредиће се да се износ који је по наведеном основу ранијем сопственику требало исплатити до дана доношења решења о накнади, исплати готовим новцем приликом прве исплате накнаде.

Ако је износ из става 2. ове тачке већи од целокупног износа накнаде утврђеног решењем у смислу чл. 42. до 46. наведеног закона, ранији сопственик нема право на вишак, него само на износ накнаде утврђен решењем о накнади. У таквом случају ће се у решењу о накнади констатовати да се исплатом овог износа накнада измирује у целости.

Ако је ранијем сопственику исплаћено у смислу члана 66. наведеног закона више од целокупног износа накнаде утврђеног решењем, ранији сопственик није дужан вратити вишак. У таквом случају ће се у решењу о накнади констатовати да је исплатама извршеним ранијем сопственику у смислу члана 66. наведеног закона, накнада измирена у целости.

3. Ако се накнада према члану 53. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта има исплаћивати плодоуживаоцу, у решењу ће се навести да се исплата плодоуживаоцу има вршити до истека времена за које је имало да траје право плодоуживања, а после тога ранијем сопственику.

Кад наступи случај који би, да право плодоуживања није брисано, имао за последицу престанак права плодоуживања, орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија донеће на захтев ранијег сопственика посебно решење којим ће се утврдити престанак права плодоуживаоцу на исплату накнаде, и одредити да се

накнада за преостало време има исплаћивати ранијем сопственику.

4. За зграде и делове зграда које су национализоване даном ступања на снагу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, у решењу о накнади назначиће се да отплате накнаде теку од 1. јануара 1959. године. Ово важи и за она национализована грађевинска земљишта која су до наведеног дана одузета ранијем сопственику.

За грађевинско земљиште које је у смислу члана 38. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта остало у поседу ранијег сопственика, решење о накнади донеће се пошто земљиште, на основу решења општинског народног одбора, буде предато општини или другом лицу. Као дан од кога теку отплате, назначиће се први дан по истеку месеца у коме је земљиште предато у посед општини или другом лицу. Ово важи и за оно грађевинско земљиште за које услови национализације наступе после 26. децембра 1959. године (члан 35. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта).

За зграде и делове зграда за које услови национализације наступе после 26. децембра 1959. године (чл. 4. и 24. ст. 4. и 5. наведеног закона) као дан од кога теку отплате назначиће се дан одређен у решењу о утврђењу национализације односне зграде или дела зграде.

За грађевинско земљиште које је решењем општинског народног одбора дато ранијем сопственику на коришћење за подизање породичне стамбене зграде (члан 40. наведеног закона), неће се доносити решење о накнади.

5. Временски размаци из члана 5. Уредбе о средствима и начину исплате накнаде за национализоване најамне зграде и грађевинско земљиште, у којима се поједине отплате дају, одређују се у решењу о накнади тако да се годишњи ануитет исплаћује почев од 15. јула сваке године (члан 5. Уредбе о средствима и начину исплате накнаде за национализоване најамне зграде и грађевинско земљиште).

6. Ако народни одбор одреди друге рокове или други начин исплате накнаде него што су прописани уредбом као временски размаци у којима се отплате врше, означавају се они које је одредио народни одбор.

7. Облик накнаде и начин њеног измирења означају се тако да се накнада исплаћује обезницама на доносиоца, које на основу правоснажног решења о накнади банка предаје ранијем сопственику.

Облик накнаде и начин њеног измирења у случајевима из тачке 6. овог упутства назначују се како је одредио народни одбор.

Начин исплате накнаде у случајевима из тачке 3. овог упутства одредиће се тако да ће банка задржати на чувању обезнице за све време док траје право плодоуживаоца на накнаду.

Орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија обавештава ранијег сопственика и плодоуживаоца о предаји обезница на чување банци.

8. Решење о накнади орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија доставља сопственику и општинском јавном правобранилаштву, односно среском јавном правобранилаштву ако нема општинског.

Ако је на национализованој непокретности било укњижено право плодоуживања које је по закону изгубило правну важност (члан 53. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта), решење о накнади доставља се и плодоуживаоцу.

9. Датум издања обезнице и датум доспелости сваког купона на обезници отиснуће посебним штампбиљом банка пре предаје обезнице кориснику.

10. За национализоване зграде и земљишта из члана 43. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта (када је век трајања зграде краћи од 50 година), издају се обвезнице за исплату накнаде за зграду и земљиште за време које је утврђено као век трајања зграде.

За исплату накнаде за грађевинско земљиште за преостало време до 50 година, издаће се посебне обвезнице.

11. Кад се накнада за национализовану зграду или земљиште има исплатити у року краћем од 50 година, ако се исплата не врши готовим новцем, банка издаје за износ накнаде обвезнице у таквим апоенима да се скидањем купона може измитрити износ накнаде за то краће време.

12. Решење о накнади које доноси суд (члан 48. Уредбе о поступку за спровођење национализације најамних зграда и грађевинског земљишта), суд доставља органу управе општинског народног одбора надлежном за послове финансија, странци и јавном правобранилаштву, а у случају из става 2. тачке 8. овог упутства, и плодоуживаоцу.

13. На решењу о накнади које се доставља банци ради исплате, мора бити стављена клаузула правоснажности.

14. Правоснажно решење о накнади доставља орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија банци посебним налогом за исплату, који треба да садржи: породично и рођено име лица коме се накнада има исплатити, број и датум правоснажног решења о накнади, износ који се има исплатити обвезницама и износ који се има исплатити готовим новцем.

Ако је ранијем сопственику вршена исплата у смислу члана 66. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта, орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија, чим решење о накнади постане правоснажно, обавештава орган који је вршио исплату са налогом да се даља исплата одмах обустави.

15. На основу правоснажних решења о накнади, општински народни одбор утврђује укупан износ обавезе за исплату накнаде за национализоване зграде и земљишта готовим новцем и у обвезницама.

16. У оквиру износа из тачке 15. овог упутства, општински народни одбор утврђује за сваку годину износ потребан за исплату накнаде у тој години, а најдоцније до 15. јануара издаје налог Народној банци да се из средстава фонда за стамбену изградњу тај износ издвоји на посебан рачун. Овај рок не важи за обавезе за 1959, 1960. и 1961. годину.

Комунална банка, за извршене исплате, повлачи средства у корист свог жиро-рачуна код Народне банке на терет средстава из којих се врши исплата накнаде за национализоване зграде и земљишта.

17. На основу правоснажних решења о накнади, комунална банка треба да од Југословенске инвестиционе банке — Дирекције државних zajmova, која врши емисиону службу по овим обвезницама, потребан број обвезница. У требовању назначује имена корисника, износе накнаде, врсту и број апоена за сваког корисника. Поједине апоене треба тражити тако да се износ накнаде исплати у највећим могућим апоенима.

18. Комуналне банке подносиће требовања обвезница, по правилу, једанпут месечно.

Начин требовања и испоруке обвезница, рокови испоруке, плаћање трошкова емисије, манипулативних, поштанских и других трошкова, као и сва техничка питања, регулисаће се уговором између Савеза комуналних банака и Југословенске инвестиционе банке.

Техничка упутства за послове из става 1. ове тачке донеће, по потреби, Југословенска инвестициона банка, у споразуму са Савезом комуналних банака и Народном банком.

19. Сваку обвезницу и сваки купон комунална банка пре предаје ранијем сопственику обележава својим штамбиљом, са назначењем броја партије односног корисника.

Достепи купони могу се наплатити код сваке комуналне банке.

Комунална банка која је исплатила купон по обвезници коју она није предала ранијем сопственику, обрачунава исплаћени износ са банком која је предала обвезницу.

20. У случајевима из тачке 7. став 3. овог упутства за све време трајања права плодоуживаоца на исплату накнаде, наплата сваког доспелог купона може се извршити само код банке код које су обвезнице депоноване. Исплата накнаде врши се на усмени захтев плодоуживаоца, који је дужан показати банци решење о накнади и извештај органа о томе да су обвезнице стављене у депозит.

21. Југословенска инвестициона банка водиће евиденцију емитованих, а комуналне банке евиденцију обвезница примљених и предатих корисницима.

22. Губитак или нестанак обвезнице корисник пријављује комуналној банци која му је обвезницу предала. Та банка предузима потребне мере да се спрече злоупотребе, а корисника упућује да код надлежног суда тражи поништај обвезнице.

Дупликат обвезнице издаје се само на основу правоснажног судског решења о поништају обвезнице, уз наплату трошкова.

23. Приликом предаје обвезнице кориснику, комунална банка исплаћује кориснику вредност доспелих купона у готовом новцу.

24. Обвезнице или износ накнаде у готовом које ранији сопственик одбије да прими, комунална банка полаже у судски депозит.

25. Трошкови у вези са исплатом накнаде за национализоване зграде и грађевинско земљиште подмирују се из средстава из којих се врши исплата накнаде.

26. Ово упутство ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 14-14714/2

13. јуна 1961. године

Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

441.

На основу тачке 6. Одлуке о отписивању разлике у ценама појединих врста робе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 21/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

У П У Т С Т В О

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКЕ О ОТПИСИВАЊУ РАЗЛИКЕ У ЦЕНАМА ПОЈЕДИНИХ ВРСТА РОБЕ

1. Привредне организације, без обзира којом се делатношћу баве, могу до 30. јуна 1961. године извршити поновно процењивање вредности и снижење цена робе (готових производа, полупроизвода, недовршене производње, сировина и материјала) по одредбама Одлуке о отписивању разлике у ценама појединих врста робе (у даљем тексту: Одлука).

О поновном процењивању вредности и снижењу цена робе одлучује у предузећима раднички савет, у задругама задружни савет, а у задругама и у другим привредним организацијама које немају задружни односно раднички савет — њихов највиши орган управљања.

2. Под робом коју привредне организације могу до 30. јуна 1961. године поново проценити и снизити јој цене подразумевају се залихе робе затечене код

привредних организација на дан 31. децембра 1960. године, без обзира да ли је та роба затечена на залихи и на дан поновног процењивања и снижења цена или не.

3. Ако раднички савет одлучи да привредна организација снизи цене робе, одредиће стручну комисију по одредбама Упутства о спровођењу пописа (инвентарисања) код привредних организација („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/56, 50/59 и 49/60). Ова комисија оцениће којој роби, од залиха робе исказаних у попису извршеном под 31. децембром 1960. године, треба снизити цене по одредбама Одлуке. За робу чије се цене имају снизити комисија ће сачинити списак на основу елабората о извршеном попису (инвентарисању) и других књиговодствених и осталих евиденција, и овако пописане залихе робе упоредити са стварним стањем.

Стручна комисија поступиће по ставу 1. ове тачке пошто привредна организација претходно прибави од коморе у којој је обавезно учлањена извештај о тржишним ценама робе. Ове податке комисија ће прибавити од коморе за најуже подручје (на пример, трговинска предузећа прибавиће ове податке од средње трговинске коморе; индустријска предузећа — од републичке индустријске коморе ако је таква комора основана републичким законом, у противном — од Савезне индустријске коморе, итд.).

Под тржишним ценама робе која је у међувремену продата подразумевају се цене које је привредна организација остварила продајом.

4. Разлику између вредности залиха робе обрачунате по ценама утврђеним на дан 31. децембра 1960. године и вредности залиха робе утврђене по Одлуци привредна организација може отписати на терет укупног прихода (конто 748 — Отписана разлика у цени залиха), без обзира на то кад ће ове залихе бити продате.

Отписану разлику, утврђену по ставу 1. ове тачке, привредна организација може распоредити на више година, али најдуже до краја 1965. године. Ово ће се спровести путем временских разграничења (конта 199 — Остала временска и калкулативна разграничења и конта 299 — Обрачуната остала временска и калкулативна разграничења).

5. Привредна организација која терети укупан приход за снижење цена залиха из тачке 4. овог упутства, дужна је поднети банци списак тих залиха са следећим подацима:

- 1) редни број;
- 2) назив робе на залихама;
- 3) количина залиха у јединицама мере:
 - а) по стању на дан 31. децембра 1960. године;
 - б) продата пре поновног процењивања;
 - в) по стању на дан поновног процењивања;
- 4) цена утврђена инвентарисањем од 31. децембра 1960. године;
- 5) цена остварена продајом;
- 6) цена утврђена на дан поновне процене;
- 7) укупна вредност залиха на дан 31. децембра 1960. године (ред. број 3а×ред. број 4);
- 8) вредност продатих залиха (ред. број 3б×ред. број 5);
- 9) вредност утврђена поновном проценом (ред. број 3в×ред. број 6);
- 10) збир (ред. број 8 плус ред. број 9);
- 11) разлика (ред. број 7 минус ред. број 10);
- 12) време до кога је предвиђено да ће се извршити отпис (покривање) разлике из редног броја 11;
- 13) годишњи износ разлике који ће се покривати из укупног прихода.

6. Разлика у ценама отписује се на терет укупног прихода односно привредне организације, у једнаким или у различитим годишњим износима чија се висина смањује од прве до последње године.

7. Један примерак списка из тачке 5. став 1. овог упутства привредна организација ће доставити са одлуком радничког савета Служби друштвеног књиговодства најдоцније до 31. јула 1961. године.

8. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 12-10809/1

22. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

442.

На основу тач. 2. и 11. Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 27/60), савезни Државни секретаријат за послове робног промета прописује

У П У Т С Т В О

О ДОПУНИ УПУТСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОДЛУКЕ О ЕВИДЕНЦИЈИ И КОНТРОЛИ ЦЕНА ОДРЕЂЕНИХ ПРОИЗВОДА

1. У Списку производа на које се односи евиденција и контрола цена („Службени лист ФНРЈ“, бр. 7/58, 30/58, 49/58, 2/59, 30/59, 41/59, 1/60, 6/60, 8/60, 11/60, 15/60, 20/60, 31/60, 41/60, 44/60, 51/60, 4/61, 8/61, 9/61, 19/61 и 20/61), који је саставни део Упутства за спровођење Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа, после гране 113 додаје се нова грана 114, која гласи:

„Грана 114: 1) Племенити челик (високо утљенични и легирани)“.

2. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 4376/1

24. јуна 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Бреџељ, с. р.

443.

На основу члана 325. став 4. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за општу управу, Секретаријат Савезног извршног већа за народно здравље прописује

П Р А В И Л Н И К

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О СТРУЧНИМ ИСПИТИМА ЗДРАВСТВЕНИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 1.

У Правилнику о стручним испитима здравствених службеника („Службени лист ФНРЈ“, бр. 14/60 и 51/60) у члану 5. под а) у тачки 1) речи: „3 месеца“ замењују се речима: „2,5 месеца“.

После тачке 1) додају се две нове тачке, које гласе:

„2) на инфективној клиници или одељењу односно одсеку болнице — 15 дана;

3) на неуропсихијатријској клиници односно болници односно на неуропсихијатријском одељењу болнице 15 дана на неуропсихијатрији и 15 дана на менталној хигијени.“

Досадашње тач. 2) до 8) постају тач. 4) до 10). У новој тачки 7) речи: „1 месец“ замењују се речима: „15 дана“.

Нова тачка 8) мења се и гласи:

„8) у хитијенском заводу (практичан рад у епидемиолошком одељењу и у одељењу за медицинску

статистику, у микробиолошкој и бактериолошкој лабораторији) — 45 дана;“

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 699/1
27. маја 1961. године
Београд

Секретар
за народно здравље,
Мома Марковић, с. р.

444.

На основу члана 9. Уредбе о регулисању производње и промета отрова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 40/50) и члана 14. одељак I под а) тачка 7. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58, 18/59 и 9/61), Секретаријат Савезног извршног већа за народно здравље прописује

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ДРЖАЊУ И ПРОМЕТУ ОТРОВА

Члан 1.

У Правилнику о држању и промету отрова („Службени лист ФНРЈ“, бр. 45/60) члан 8. мења се и гласи:

„За куповину отрова нарочито јаког дејства потребно је одобрење органа управе средског народног одбора надлежног за послове народног здравља.“

Одобрење из става 1. овог члана орган управе издаје у два примерка, од којих један примерак доставља купцу отрова, а други органу управе општинског народног одбора надлежном за послове народног здравља на чијем је подручју седиште односно место боравка купца.

Научне установе за своје потребе, као и привредне организације за потребе индустрије и пољопривреде, могу куповати отрове нарочито јаког дејства без одобрења (члан 4. Уредбе о регулисању производње и промета отрова).“

Члан 2.

У члану 10. став 1. речи: „санитарне инспекције“ замењују се речима: „народног здравља“.

Члан 3.

После члана 11. додаје се нови члан 11а, који гласи:

„Организације и установе које се баве применом цијановодоничне киселине и њених соли, етиленоксида, алуминијумовог фосфида, метилбромида и хлорпикрина (фумиганата), морају имати стручна лица овлашћена за рад са овим средствима.“

Овлашћење за рад у смислу става 1. овог члана, издаје орган управе средског народног одбора надлежан за послове народног здравља, у споразуму са органом управе средског народног одбора надлежним за послове пољопривреде и шумарства.“

Члан 4.

У члану 16. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Изузетно, надлежни републички санитарни инспекторат може продужити рок из става 2. овог члана ако утврди да за то постоје оправдани разлози.“

Члан 5.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 638/1
24. маја 1961. године
Београд

Секретар
за народно здравље,
Мома Марковић, с. р.

445.

На основу члана 33. став 3. Основног закона о заштити биља од болести и штеточина („Службени лист ФНРЈ“, бр. 26/54) и члана 10. одељак I под б) тачка 4. алинеја 2. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/58, 18/59 и 9/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за унутрашње послове, Секретаријат Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство издаје

Н А Р Е Д Б У

О СПРЕЧАВАЊУ И СУЗБИЈАЊУ ПЛАМЕЊАЧЕ ДУВАНА

1. У циљу спречавања и сузбијања пламењаче дувана (*Peronospora tabacina* Adam.) морају се при производњи и гајењу дувана и биљака из рода *Nicotiana* и при производњи расада паприке примењивати мере одређене овом наредбом.

2. Сви произвођачи дуванског расада, дувана, биљака из рода *Nicotiana* и расада паприке, дужни су редовно вршити прегледе тог биља ради утврђивања пламењаче дувана и у случају појаве болести известити надлежне органе.

3. За производњу дуванског расада може се употребити само семе дувана произведено од здравих биљака.

Производња семена дувана мора се вршити под сталним надзором стручњака за заштиту биља.

Производња дуванског расада мора се вршити под стручним надзором дуванског инструктора.

4. Дувански расад може се производити само на земљишту:

1) на коме претходне године није било заразе пламењаче дувана;

2) на земљишту на коме се претходне године појавила зараза пламењаче дувана, ако се то земљиште претходно подвргне дезинфекцији топлотом или одговарајућим хемијским средствима.

5. На подручју на коме је присуство пламењаче дувана утврђено претходне године, сав расад биљака из тачке 2. ове наредбе мора се превентивно прскати или запрашивати фунгицидом према упутству Савезне управе за заштиту биља, без обзира да ли се текуће године пламењача дувана појавила или не.

6. За производњу дувана може се употребити само здрав дувански расад произведен на начин одређен у тач. 3, 4. и 5. ове наредбе, што се утврђује прегледом дуванског инструктора, о чему исти издаје писмену потврду.

Потврда дуванског инструктора важи три дана

7. Кад се у току године пламењача дувана први пут појави на биљкама из тачке 2. ове наредбе, све биљке нападнуте овом болешћу морају се одмах почупати и уништити или дубоко закопати, а остале биљке из тачке 2. ове наредбе, на подручју те општине — одмах прскати или запрашити према упутству из тачке 5. ове наредбе.

8. Одмах после извршене бербе дувана, а најдоцније до 31. октобра сваке године, сви остаци дувана са земљишта морају се покупити и спалити или закопати, а земљиште на коме је дуван био засађен дубоко заорати.

9. Привредне организације које производе дуван или уговарају производњу и откуп дувана, дужне су на свом подручју организовати извештајну службу о појави и кретању пламењаче дувана према упутству Савезне управе за заштиту биља.

Привредне организације које уговарају производњу и откуп дувана, дужне су приликом закључивања уговора о производњи и откупу дувана предати сваком произвођачу дувана писмено упутство о начину сузбијања пламењаче дувана.

10. Привредне организације које производе дуван или привредне организације које уговарају производњу и откуп дувана са индивидуалним произвођачима, дужне су благовремено обезбедити потребна хемијска средства и апарате-прскалице за сузбијање пламењаче дувана.

11. Забрањено је држање и гајење свих врста биљака из рода *Nicotiana*, осим дувана у производњи, у времену од 1. децембра до 1. маја.

Забрана држања и гајења биљака из става 1. ове тачке односи се и на држање гљивице пламењаче дувана у било ком развојном стадијуму.

Изузетно од одредаба става 1. ове тачке, републички орган управе надлежан за послове заштите биља може дозволити научној установи гајење одређених врста биљака из рода *Nicotiana* у времену од 1. децембра до 1. маја, у циљу научног проучавања.

12. Надзор над спровођењем одредаба ове наредбе врше органи надлежни за послове инспекције за заштиту биља.

13. На привредну организацију која поступи противно одредбама тач. 2. до 11. ове наредбе примениће се казнене одредбе из члана 58. став 1. тачка 3 односно члана 59. став 1. тачка 6. Основног закона о заштити биља од болести и штеточина а на одговорно лице у тој организацији — казнене одредбе из члана 58. став 2. односно члана 59. став 2. тог закона.

14. На физичко лице које поступи противно одредбама тач. 2. до 8. и тачке 11. ове наредбе примениће се казнене одредбе из члана 60. ст. 1. и 2. Основног закона о заштити биља од болести и штеточина.

15. Ова наредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

Бр. 06-346/13

8. маја 1961. године

Београд

Секретар
за пољопривреду и шумарство,
Славко Комар, с. р.

446.

На основу члана 82. тачка 7. и члана 95. тачка 4. Закона о организацији Југословенских пошта, телеграфа и телефона („Службени лист ФНРЈ“ бр. 50/60), Заједница Југословенских пошта, телеграфа и телефона доноси

РЕШЕЊЕ

О ПУШТАЊУ У ТЕЧАЈ ПРИГОДНИХ ПОШТАНСКИХ МАРАКА ПОВОДОМ ПРОСЛАВЕ ДВАДЕСЕТГОДИШЊИЦЕ НАРОДНОГ УСТАНКА У ЈУГОСЛАВИЈИ

На дан 3. јула 1961. године пустиће се у течај серија пригодних поштанских марака од пет вред-

ности и спомен-блок поводом прославе двадесетогодишњице народног устанка у Југославији, са следећим мотивима, у следећим бојама:

1) од 15 динара, позив на устанак, тамноцрвена и мржа;

2) од 20 динара, устанак, мржа и сепија;

3) од 25 динара, стрељање родољуба, тамноплавозелена и сива;

4) од 60 динара, победа, плавољубичаста и пурпурнољубичаста;

5) од 100 динара, споменик револуцији, индиго и сива;

6) спомен-блок с марком од 500 динара, са мотивом споменика револуцији у Титовом Ужицу, у индиго и сивој боји.

На свим маркама испод мотива одштампан је натпис: „Југославија“, и то ћирилицом на вредностима од 15 и 25 динара, а латиницом на вредностима од 20, 60, 100 и 500 динара. На свакој марки одштампане су године: „1941—1961“, као обележје прославе. Ознака вредности одштампана је с леве или са десне стране доње половине марке. На блоку испод марке одштампано је латиницом: „Двадесетогодишњица народне револуције“.

На свим маркама натпис: „Југославија“, ознаке година и узан оквир око слике одштампани су у златотиску.

Ове марке и спомен-блок биће у продаји код свих већих пошта до утрошка, а за франкирање поштанских пошиљака важиће неограничено време.

Бр. 09-876

9. јуна 1961. године

Београд

Заједница Југословенских пошта, телеграфа и телефона

Генерални директор,
Првослав Васиљевић, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 43. ст. 3. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57) и члана 4. Уредбе о Савезном заводу за урбанизам и комунална и стамбена питања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/57) у вези са чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О РАЗРЕШЕЊУ ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ЗАВОДА ЗА УРБАНИЗАМ И КОМУНАЛНА И СТАМБЕНА ПИТАЊА

Разрешава се дужности директора Савезног завода за урбанизам и комунална и стамбена питања Марјан инж. Тетина, ради одласка на другу дужност.

В. бр: 26

24. јуна 1961. године

Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Вељко Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 166. ст. 1 Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 53/57) и члана 4. Уредбе о Савезном заводу за урбанизам и комунална и стамбена питања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/57) у вези са чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДИРЕКТОРА САВЕЗНОГ ЗАВОДА ЗА УРБАНИЗАМ И КОМУНАЛНА И СТАМБЕНА ПИТАЊА

Поставља се за директора Савезног завода за урбанизам и комунална и стамбена питања Сретен Бјеличић, досадашњи помоћник секретара у Секретаријату Савезног извршног већа за социјалну политику и комунална питања.

Б. бр. 27
24. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

На основу члана 4. Уредбе о Савезном заводу за урбанизам и комунална и стамбена питања („Службени лист ФНРЈ“, бр. 30/57) у вези са чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ“, бр. 20/58), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ЧЛАНА САВЕТА САВЕЗНОГ ЗАВОДА ЗА УРБАНИЗАМ И КОМУНАЛНА И СТАМБЕНА ПИТАЊА

За члана Савета Савезног завода за урбанизам и комунална и стамбена питања, поред чланова именованих решењем Савезног извршног већа Б. бр. 8 од 8. II 1961. године („Службени лист ФНРЈ“, бр. 8/61), именује се Марјан инж. Тепина, председник Народног одбора града Љубљане.

Б. бр. 39
24. јуна 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, Потпредседник,
Велько Зековић, с. р. Александар Ранковић, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА СЛУЖБЕН ВЕСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈЕ

„Службен весник Народне Републике Македоније“ у броју 11. од 8. априла 1961. године објављује:

Указ о проглашењу Закона о специјалним школама, са текстом истог;

Одлуку о овлашћењу Секретаријата за саобраћај Извршног већа да именује изборну комисију за прве изборе Управног одбора Заједнице птт предузећа од стране радног колектива;

Одлуку о овлашћењу Секретаријата за саобраћај Извршног већа да именује изборну комисију за прве изборе Управног одбора Заједнице железничких предузећа од стране радног колектива;

Решење о оснивању Дирекције за изградњу мелиорационих система у Народној Републици Македонији;

Решење о оснивању и именовању чланова Комисије за спровођење Резолуције о образовању стручних кадрова;

Решење о разрешењу и именовању члана Савета за социјалну политику и комунална питања НР Македоније;

Решење о именовању чланова у Управни одбор Дирекције за изградњу мелиорационих система у НР Македонији;

Решење о постављењу директора Управе националних паркова и ловишта у Скопљу;

Решење о постављењу вршиоца дужности директора Управе Шумског резервата „Јасен“;

Решење о постављењу директора Заједнице железничких предузећа НРМ;

Решење о постављењу директора Заједнице птт предузећа у НР Македонији;

Правилник о начину вођења регистра о оснивању и укидању позоришта и осталих сценско-уметничких установа.

САДРЖАЈ:

	Страна
434. Правилник о обрачунавању и плаћању доприноса из личног дохотка из радног односа — — — — —	669
435. Наредба о наплати такса за друмски превоз робе моторним возилима регистрованим у Савезној Републици Немачкој —	680
436. Наредба о месечним паушалним износима доприноса из личног дохотка кућних настојника и кућних помоћница — — —	681
437. Наредба о одређивању производа за које се не могу повишавати цене — — —	682
438. Наредба о продајној цени за цигарете „Специјал“ са шибицом — — — — —	682
439. Наредба о измени Наредбе о одређивању производа за које се не могу повишавати цене — — — — —	682
440. Упутство за примену Уредбе о средствима и начину исплате накнаде за национализоване најамне зграде и грађевинско земљиште — — — — —	682
441. Упутство за извршење Одлуке о отписивању разлике у ценама појединих врста робе — — — — —	684
442. Упутство о допуни Упутства за спровођење Одлуке о евиденцији и контроли цена одређених производа — — — — —	685
443. Правилник о изменама и допунама Правилника о стручним испитима здравствених службеника — — — — —	685
444. Правилник о изменама и допунама Правилника о држању и промету отрова —	686
445. Наредба о спречавању и сузбијању пламењаче дувана — — — — —	686
446. Решење о пуштању у тегај пригодних поштанских марака поводом прославе двадесетогодишњице народног устанка у Југославији — — — — —	687